

BROWN BOOK

**PAGES MISSING
WITHIN THE
BOOK ONLY**

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. I 83
536A

Name of Book

శ్రీమద్ భగవద్ గీతా

Name of Author శ్రీమద్ భగవద్ గీతా

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204684

UNIVERSAL
LIBRARY

అ యి దు హ త్య లా?

(అపరాధపరిశోధకనవల)

మద్దూరి శ్రీరామమూర్తికవి

వి ర చి త ము.

ప బ్లి ష రు:

కొండపల్లి వీర వెంకయ్య చిండ్ల నన్ను,

శ్రీసత్యనారాయణబుక్ డిపో, రాజమహేంద్రవరం.

కాపీ గైటు నిజాంపేట

[వెల గు. 1-0-0]

ముద్రాపకులు:

శ్రీరామ ముద్రాక్షరశాల

గా జ మ ం డ్రి.

1946

ప్రీతి క.

ఇయ్యది యొక రహస్యపరాధపరిశోధకాఖ్యామక.
మోహవిశాచాచేప లగువారలు యుక్తాయు క్తముల గణింపక
తమమార్గమున కడ్డువచ్చినవారి నెల్ల నేదోయొకవిధమున నద
లించుకొన్న పయత్నింతురు. ఇందు లీలాకుమారిని మోహించిన
గంగారాముడు హతకుడై కథానకమునకు సూత్రధారుడై
యుండెను. బహుళజరాకీర్ణ మగు కలకత్తానగరమున నెట్టి
యాధానములును లభింపకున్నను దోషియగు లీలాకుమారి
నన్వేషించుటకుందు గిరిధరలాలు చేసినయత్నము లత్యద్భు
తములు. ఒక సారి గ్రంథము చదివినయెడల పాఠకలోకమునకు
గిరిధరుని బుద్ధిచాతుర్యము గోచరింపకమానదు.

ఇట్లు,

మద్దూరి శ్రీరామమూర్తి.

గ్రంథకర్త.

విషయ సూచిక

మొదటి ప్రకరణము:—	పుట	
కూనీజుగిపోయినది	...	1
రెండవ ప్రకరణము:—		
అలోచనము—అ రెప్పువారంటు	...	13
మూడవ ప్రకరణము:—		
న్యాయశానము—పునఃప్రయత్నము	...	25
నాల్గవ ప్రకరణము:—		
మోయొక హత్యయా?	...	35
అయిన ప్రకరణము:—		
పరిశోధన ఇందలి విచిత్రమిదియా	...	50
ఆరవ ప్రకరణము:—		
గిరిధర లాలుని యత్నములు	...	66
ఏడవ ప్రకరణము:—		
యాసభాను	...	76
ఎనిమిదవ ప్రకరణము:—		
విశ్వప్రయత్నములు	...	89
తొమ్మిదవ ప్రకరణము:—		
మరణవాఙ్మూలము	...	98
పదియవ ప్రకరణము:—		
సమాప్తము	...	104

ఉపక్రమణిక.

చతురంభోధి పరీతమగు సీభూవలయమున కాంతాక
నకములపై నాసక్తిలేనివాడు లేడనుట సర్వజనవిదితము. ఎం
తమునుపల్కికైనను చక్కని యునతీకగ్నియు కంటబడినయెడల
నపేక్షజనించుననుటయం దావంతయు ససత్వములేగు కావు
ననే “బలవానిరిద్రియ గ్రామోవిద్వాంస మసికగ్నత” యను
నార్యోక్తిజనించినది. లోకమున జితేంద్రియులుండుట యరు
దు. అందునను నీకలియుగంబున “కన్నుదోయికి నన్యకాంత
లక్ష్యంబైన మాతృభావముజూపి మరలువాడుడబోడని కొప్ప
నచ్చును.

ద్రవ్యమునెడ సధికమగు వ్యామోహమునుజెంది “ధన
మూలమిందగగ్నత”ని వర్తించుచు ‘బట్టకు పొట్టకు బెట్టిన
సొమ్మనకు వడ్డీయెట్లునచ్చు’నని దలంచుచు—మానాభిమాన
ముల మాటమరచి యుచ్చసీచతలు గణింపక — ధనార్జనము
నను, ధనసంరక్షణమునను జీవయాత్ర గడపునంతటి లోభులు
ప్రపంచమున నెక్కడనో కోటికొక రిద్దరుండురుగొని, కాం
తావ్యామోహమధికముగా గల్గువారు వేసవేలుగగాన్నిం
తురు. కాంతావ్యామోహమున బడినవారు యుక్తాయుక్తవి
చారశూన్యులనుటకు, “కామాతురాణాంసథయంన లజ్ఞ.”

యను నచనము తార్కాణమనవచ్చును. మోహవిశాచమూ
వహించినవాడు తానితగులచే జెడుమ్మామున సంచరించు
చున్నాడనని ప్రబోధింపబడినను గుర్తింపక— 'తానలచినదే
గంభ, తాముగినదేగంగ' యని తలంచుచు దివ్యసంబునకు
మోహంబు రెట్టించి కర్మమోహాశాచమును గాఢాలింగన
మొనరించుచుండును.

మోహోన్మత్తుడెట్టి నీచగవుబనినైనను, ఘోరరాక్షస
కృత్యమైనను జేయుట కెఱిసంతోచమును బొందడు. ముల్లో
కాధినాథుడగు దేవేంద్రునంతటివాగు శౌతముని వంచింప
నర్హత్రమున కుక్కుటమునోలె కూసెను శంభునంతటి
వాడు మోహినీదేవికై పగుగికి యామెనుబట్టి నుకింపలేదా?
సుగదోపసుగకలిగువును తిలొత్తమకై యొక్కొకరు సహ
రించుకొని మరణించిరి. పూర్వగాథల గడననేల — నేడికలియు
గంబుననొక్కొక్క కాంతామణికై యనేకములగు యుద్ధములు
జరిగినవి. క్షియోపాత్రాయను జగదీకసుందరి నీజగునంతటి
వానిని మోహనముద్రమున ముంచివైచెను. బ్రోజనుయుద్ధ
ముక కాంతామణినిమిత్తమేగదా జరిగినది. ఎక్కడిచారి
త్రములనో గణించుటెందులకు; మరదేశమున కృష్ణాళుమా
రియను కాంతామణికై పెక్కును రాకుమారు లామెతండ్రి
తో జగదమాడి యతనిగాజ్యమును గైవస మొనర్చుకొనిరి.
ఇట్టి పెక్కులగు నిదర్శనములను ప్రతిదేశమునుండియు నీయ

వచ్చును. కనక నియ్యది నైస్సర్గికమగునాయా సందియ ముద
యింపవచ్చును.

వేశ్యలు పూరుషులను దమపంక కాకర్షించుకొనుట
లో నతినేర్పరలు. వా లొకపూరుషునియందు మోహమున్న
ను లేకున్నను నాతనినుండి ధనమధికముగా సంగ్రహించుకొ
నుటకై ప్రేమ నభివ్యుంచుటగో చతురమతులు. మఱియు
వారు ధనమునకు ప్రాధాన్యమొసంగి వర్తించుచు దమ
స్వాతంత్ర్యము నిలుపుకొనుటకై సర్వదా యత్నించుచుందురు.
రూపాజీవు లొక దేశమున నుండిరినియు నింకొక దేశమున లేర
నియు దలంచుట పొరబాటు. అన్ని దేశములందును వ్యభిచా
రమువలన లభించు విశ్వముతో మరుగడ గల్గువా రనేకులు
న్నారు. పాతకమహాశయీ ! ఇట్టివారిని మోహింపుమూర్ఖు
లనజెల్లదా?

వేశ్యలు దమతో నుండవలసిన దని యెవ్వనిని ప్రార్థిం
పరు. కాని పూరుషులే కూపిలాసినుల సౌందర్యమున కాసిం
చి (నిక్క మగు సౌందర్యముగడుట యగుదుగదా వేశ్యలందు)
వారిని సమీపింతురు రూపాజీవులును కూతగడు ధనాధ్యు
డై మంచి యానిగలవాడైనచో - తన విలాసప్రకటనముచే
వివిధగతుల నాతనిమెప్పిచి మానసిబుద్ధి యితరములపై
బ్రసరింపకుండజేసి మాతనికడనున్న ద్రవ్యమంతయును సంగ్ర
హించుకొని సాగసంపుగు గంతియే గాని ముగ్ధులమౌనమున

వేశ్యలు యోగితురనుట నమ్మనర్హముగాదు. వేశ్యయొక్క నిని దిరస్కరించుట రెండవయాతనియందజూచుకొనిన సిమ్మటనే బరుగుచుండును. పురుషుఁ డెప్పుడు తన్ను వేశ్య విడిచి వేరొకని నాశ్రయించునో యపుడే యాతనిమన మాందోళనము జెందును. అట్టియెడ నాతఁ డసూయావేశుడగుట నిక్కువము. అసూయావేశులు యుక్తాముక్తము లాలోచింపక దమచూర్ణము నిష్కంఠకముగా నొనర్చుకొనుటకు సర్వవిధముల ప్రయత్నింతురు.

నృధాకారహరణమేల పాతకమహాశయా! అటు జూడుడు. ఒకపూగుషుండు మేనెల్ల నొకయుత్తరీయునుచే గప్పుకొని కీనడఁచాటుననుండి పోవుచు మాటిమాటికిని దన్నెవ్వరైన జూచుచుండిగా యని వెనదిరిగి చూచుచు బోవుచుండెను. అతఁ డెక్కడకు బోవుచుండెనని ప్రశ్నింతుగా? ఇంకెక్కడకు; మారపిశాచమూ వేళించినవా డెచ్చటకు బోవును. అతని యాకృతియు, గమనక్షేత్రము దిలకించిన మీకు విశదమగును. అది శీతకాలమగుటచే శరీరము నిండుగ నాతఁ డొకనల్లనిశాలువ గప్పియుండెను. కొంచె మెటువుగలసిన తెలుపు గలపంచెను ధరించియుండెను. దుప్పటిగప్పియుండుటచే నాతఁ డెవ్వఁడో గుర్తించుటకు వీలుగానిందుకన్నది. అంతఁడు కొంతసూరమునడచి గమనవేగమును రెట్టించి—

నిర్భయము పోల్చి చరచర నడువసాగెను అతడు రాచబొటనువడిలి ప్రక్కనున్న సందులోకి మళ్ళి నడువసాగెను.

పారకమహాశయా ! కొంచెము చీకటిగానున్నదని సం దేహింపకుము. అతడు డెక్కడను బోవుచుండెనో కనుగొంద మురమ్ము అతని ప్రసక్తి మనకేల నమచుగోవా? ప్రాపంచక పరిస్థితుల బ్రత్యక్షముగా గనుగొనుటకై యొకపరి యా తనితో బోవుకము రమ్ము అవూగుషు డా మంధకారమున బడి యొకటి రెండు మళువులు దిగి యొక్కహముయొక్క వీధిక వాటమును జేరి తలుపుతట్టెను. “వచ్చుచున్నాను.” అను ప్రత్యుత్తరము వివచ్చుటచే గాబోలాతడు తలుపుతట్టుట మానివైచెను తలుపు తెరువబడినతోడనే యాతడు లోని కేగెను. ఒకమునుసలి యాతనికి గాన్పించెను. ఆమెయు నా తనిరాక గవించిన యాలోచనాధీనుని బియ్యెను. ఎట్టకేల కామె కొలదిగ దలచుదమ్మకొయెను. ఇంతలో నాతడు చరచర శయనాగారమును సగిరిమిరి తలుపులోనికి ద్రోసెను. తలుపులు దెవవబడియెను. అోపల నెవ్వగును గాన్పించునై.

అతడొకింతకోపముతో—“ఎక్కడ్కి కేగినది.”

“ఏమో! నాకెట్లు దెలియును. నాలుగుగంటల కెచటికో పోయియుండెను. ఇంతవఱ కామెబడియే లేచు”

“నాలుగుగంటలకే వెడలినదా?”

“అగును.”

‘వెళ్ళునవు డేమేని జెప్పియుండెనా?’

‘చీకటి పడకుండగనే వస్తుననియెను.’

‘ఎచ్చటి కేగెదనని జెప్పియుండెను?’

‘వైవీధి నెవ్వరో స్నేహితురాలు గలదట. ఆమెను జూచివస్తునని చెప్పియుండెను——’

ఆతండు వాతాశుడయ్యెను. చేయవలసిన దేమున్నది. అత డెవ్వతెనునందర్నించి యానందపయోధివీచికల నూయల లూగుటకై నంకల్పించుకొని యరుదొనియుండెనో యాల తాంగి యింటలేగయ్యెను. ఆమె వచ్చునని నిరీక్షించుటయా ! వెనుకకు మరలిపోవుటను చిదిగూ యని తొలపోయుచు నాత డొకింతనేపట్టనే విలచెను. ఇంతలో నామురునలి “ఇకనో యిప్పుడో వచ్చును గాని యక్కడ కాపురముండునా? గూరు చుండు”డనియెను. ఆతండును తన మదిలో నేమాలోచించెనో లేక యామురునలి జెప్పినట్లు జేయనెంచెనోగాని మాటలాడ కుండ శయనాగారములోని కరిగి యంగున్న దీపము నొకింత పెద్దదిగావించి శయనతలమున గూఁచుండెను ముదునలియు దన కుమాకై రాకకై నిరీక్షించుచు వీధికవాటమును మూయ కయే చావడిలో గూర్చుండియుండెను.

ఆతండు శయనతలమున శయనించి తలగడలనటునిటు నవ్వించి పరుండబోయెను. ఇంతలో నొక కాగితపుమడత

యాతని కాతలగడక్రింద గాస్పించియుండెను. ఆత ఉద్దానిసి విప్పి దీపము మారముగా నుండుటచే మంచముపైనుండిదిగి దీపమును సమీపించి యామడతవిప్పి దిలకించెను.

అయ్యది యొక లేఖ. అది తన్నుద్దేశించి వ్రాయబడి యుండెను ఆతడు వింతపడి యాయుత్తర మొకసారి తనలో నామూలాగముగా జదువుకొనియెను. మరల నొక్కసారి చదువుకొనియెను. మూడవసారి యాతడు డాయుత్తరమును బిగ్గరగా నిట్లుచదివెను.
“ప్రియా !

తమ కీయుత్తరమును వ్రాయుటకు సంకల్పించుకొనిన మూడుగంటలకు వ్రాయగలిగితిని. నేను యుత్తరము వ్రాయుటకంటె కిట్టెడుటలచి వృతాంతమంతయు దెలుపవలయు నని సంకల్పించుకొంటినిగాని యట్లొనర్చుట యరువురకును గూడ మంచిదిగాదని తలంచి యట్లు వ్రాసితిని. నేను మిమ్ములను విడచిపోవుచుంటిని. అట్లని నావెనుక బయలుదేరి వచ్చెద రేమో? అడలాభము లేదు. ఈయుత్తర మ్మికందుంప్పటి కే నొకటిరెండువందల మైళ్ళమారమున నుండును. వృధాప్రయత్నములు మానుడు. ఇచ్చటనుండుటకు మనస్కరించుటలేదు కావున వెడలిపోవుచుంటిని. ఇందులకు తమరస్యధా భావింప వలదు. ఈసంగతి మా జనసికిదెలుపుడు. ఇంక నీజన్మమధ్యమున మరల నింటిమొగము చూడదలచుకొనలేదు. సోవు.”

*

*

*

ఆయుర్తరమును జదివినతోడనే యాతనిహృదయము వికలమయ్యెను. విచారము, భయము, మున్నగురి సంబులెల్ల నొక్కుమ్మడి నాతనిబాధింపదొంగిలవి. అతడు తడబడుచు శయ్యంతలమునుజేరి కూలబడియెను. “కట్టా! ఈసంతోష లేశముగూడ లేకుండబోయెనే యేమిసేయుచును. ఇప్పుడే ముదునలి కీన్పత్తాంతమును జెప్పుచునా? జెప్పకుండబోవుదునా? ఆమెయు నావలె నామెకై పరితపింపక మానదు. ఈచావు కలుగు నేనెందులకై జెప్పవలయును” అని విశ్రాంతిచుకొని యాగ్రహమును నదిలిపివటకు నిశ్చయించుకొనియెను.

ఇంక నాతడు డాక్టరుంట నొకక్షణమైన నిలుచుట వ్యర్థమని దలంచి లేచి ముదునలిని పిలవెను. ఆమెనచ్చిసంతోషనే “నీకుమార్తెనిచ్చుజూడ గాన్నింపకు. రేపగు బెంచెదను. ఆమెను రేపెక్కడకును పంపకుము” అనిబలికె యాయుర్తరమును శయనతలమున బట్టవైచి వెలిసిపోయెను. ముగుసలియు ‘కుమార్తె యంతవఱకెక్కడ నుండియుండురా’ యని విశిర్కించుచు యానిశాశ్లేషము నెట్లో పేగించెను.

అయిదు మాతృలా?

మొదటి ప్రకరణము.

హన్ జరిగిపోయినది.

ప్రభాతసమయము. లోకానంతరగుండగు భానుని రాక నెఱింగి రాజు కళ్యాణహీనుడై యింక తన విరంశులె ప్రవర్తనము కొనసాగ నేరదని యథోలోకజాలకరుగ యత్నించుచుండెను. పతి కౌంతినిహీనుడై పశ్చిమాభిముఖుడై జాట దిలకించి ప్రభువుతోడదే మనుగడగదాయని తలంచి యుడు గణంబులాతని ననుగమించుచున్నవోయన నొక్కటొక్కటిగ నదృశ్యమగుచుండెను.

తొలిదిక్కున దినరాజునకు స్వాగతాభివాదగుటకు బరచి యుచిన యగుణంపునివాచీలదెఱంగున మేఘకూలిక లల రారుచుండెను. క్రమక్రమంబున నామేఘమాలికలు స్వర్ణవర్ణ రంజితములై యనతికాలమున దినమతి రారున్నాడని లోకంబునకు జాటుచున్నయవి. పిల్లతెమ్మెరలు మైసోకుటచే జనులెల్లరును శయ్యాతలంబుల విడువకుండిరి. కొందరు పరులకు దమదేహంబుల విక్రయించినవారలు “అబ్బో! నూర్మూడుదయించెను. ఇంక నైన పనిలోనికేగకున్నయెడ యజమానుడు

కోపించు” నని భర్తాపడుచుండిరి. కొందఱుభోగులు, రాత్రయం దేసిననులనో, నాటకిములనో జూచియుండుటచే గల్గిన బద్ధక మునకు దీరికుండుటచే ఎరువులనుండి లేవ జాలకుండు.

దినమునో యుదయించెను. కలకత్తానగరమున సూర్యోదయమైనతోడనే జనసంకులమున కెడ తెరపి లేకుండెనని వచింపనగత్యము లేదు. మోటారుబండ్లును బ్రాంబండ్లును విధివిరామములేక బరువెత్తుచుండెను ఇంకను సిద్ధమేల్కొనని భోగులను మోటారుబూసులు నిద్రబోసిచ్చుటలేదు. అట్టివారు నిద్రనుండిలేచి, ‘యందువలననే దుస్కమాలినపట్టణములలో నివసింపరాదందు రని పనుగుకొనుచు కాల్యముల దీర్చుకొని నేగుచుండిరి.

హరిజనరోడ్డు 1589/5 వ గృహమునొద్ద నొకపోలీసు భటుడు నిలచియుండెను. ఆరిడనుక్షణమునను లోనికిజూచుచుండుటచే నారిడ దెవ్వనికొరకొ సరియించుచుండె నని తెలియకమానదు. కొంతవడి కాలని నెవ్వరోలోపలికి రమ్మని బిలచిరి. ఆతండు లోనికిగునంత కొకయువకుడు డాతనితో “ఎందులకై ఇంతత్వరిగా రావలసివచ్చి వార్తబంపియుండిరో దెలియనా” యని ప్రశ్నించెను. అందుల కాభటుడు దనకేమియును దెలియదనెను. అనంతర మాయువకుడు, ‘సరేవచ్చెద ననిజెప్పు’ మనియెను. “అయ్యా అట్లుగాదు. మిమ్ముదిగ్గర

నుండి వెంటనేదీసికొనిరావలయునని జెప్పియుండిరి. లెండు. అప్పుడే నేనరుదించి యరగంటయైన' దనియెను యువకుడు వచ్చెదనుండునని లోనికేగెను.

అతఁ డెవ్వరో యెఱుంగుటకు పాఠకులారిత్ర జెంది యుందురు. అతఁడొక రహస్యాపరాధపరిశోధకుడు. ఒకటి రెండుకేసులలో సతిచాక చక్కముగా నీతఁడుపనిచేసి దోషులను బట్టి దొరతనము నొకప్పుగించి యుండెను. అక్కఱమున ప్రభుత్వమువా రీతనికి నెలకు రెండువందలు రూప్యములు జీత మిచ్చుచు కలకత్తానగరమునందు యపరాధ పరిశోధకశాఖ కధ్యక్షుపదవి యొనంగి యుండిరి. ఈతనినామము గిరిధరలాలు. వాఁడు సుగ జన్మయుయ్య మంచి మూలోచన గలవాఁడు కావు ననే యెంతనిన్న నేరము జరిగినను యిం న్నెక్కువ కేశవలాలీతనిని పిలిచుచు దూఱించుచుండును.

గిరిధరుడు యీ కథలునిఁగో రాజాకరి యుండెను. అటకేళ. లాలు, మరి యరువురు తెగుమనుజులును గూరుచుండి పనినింగించు కొనుచుండిరి. వారీతనిగాంచినతోడనే స్వాగత మొసంగిరి. గిరిధరుడు, సమీక్షించిన కేశవలాలతో నిం చుక తేనీటిపైన త్రాగకుండగనే రమ్మలవార్తబంపిన నెట్లని యెగతాళిగ బల్కెను.

‘అవసరమంత కెక్కుడు దగుటచే నట్లు వార్త బంపితిని.

“విశేషములేమి”

“ఇదే నేనుజెప్పటమగును. వీరినోటనేవినిన కార్య సాధనమునకెక్కుడుగాఁ దోడ్పడును ఆనందకుమార్ గారూ! ఇంక నుపక్రమింపుడు” అని కేశవలాలనను

అచ్చటగారుచున్నవాలో నొకప్పుడు చెప్పసాగిరి.

ఈశశిభూషణుడును నేనును గాత్రి గాటకమునకుబోయి తిమి. తింగి వచ్చుటకు బస్సుదొరుకకపోవుటచే కిడపూరు లోనే యొకమిత్రునింట శయనించితిమి ఉదయ మెనిమిదిగంటలకే మేమిరువురమును నౌఖరీకిగోవలసినవారి మగుటచే నాలుగుగంటలకేలేచి మాగృహమున కరుదెంచితిమి. అప్పటికైదుగంటలన్నరయగును. వీధిలోనున్న దోరితిని. తలుపు తెరుచుబడియును లోకంకేగితిమి. చానడిలోనికేగి మాజనకుని శయనాగారము నెరుపుదరని ముగియటచే జనకుడప్పుడే లేచియుండునుకొట్టిని. కాని, కొంచెమునికేగి కిటికీలో నుండి మరలచూడగా జనకుడిగదిను లేచియుండునని దొచినది. వారిని మేల్కొల్ప వలయునని గదిలోనికేగితిని. ఇంక చెప్ప వలసినదేమున్నది వారిగుండెలలోనొక బాకు మొదలంట గుచ్చ బడియుండెను. కొలదిగారి క్తము వెలికిచిమ్మియుండెను. అత్యధికముగాభయపడి యొక్కకేకవైచితిని నామిత్రుడు లోని కరుదెంచెను. ఆతడు నన్నోదార్చి యీనగతి శత్రుణమే పోలీసులకు దెలుపవలసినదని చెప్పుటచే నింకలోనిక ననేగకనమీ

పమున నేయున్న చుట్టకడకు దెంచితిమి మేమిచ్చటికివచ్చి
యీసంగతిదెలుపగా మనస్పెట్టరుగాను తమకై వార్తబంపిరి.'

“చాలచిత్రముగా నున్నది. మీజనకున కెవ్వరితోనైనా
నైరమున్నదా?”

“లేదు అంతగర్భశత్రువులున్నటు లొరకకెన్నడును
వినియుండలేను.”

“ఇచ్చిపుచ్చుకొను వ్యాపారమేమైన నున్నదా?”

“లేదు మాకు సాలునకొక వేయి రూపాయల రాబడి
గలదు. మాజనకు దున్నదానిసమాగుచ్చుకొని తినుచునే కాలము
గడుపుచుండెను. నేను చదువు పూర్తియైన పిమ్మట నకునది
రూప్యములు కలిగినముగ, యుద్యోగమున ప్రవేశించితిని.
కాని యారూప్యములను న్నాన్వేతిఖర్చులకై వినియోగించు
కొనుచుంటిగాని వారకెన్నడును మచ్చియుండలేదు ఇంటి
ఖర్చులన్నియు నానేధరించుచుండి ద్రవ్యముచుగూర్చి వారి
కెవ్వరితోడను తగినరాజనము నాయభిప్రాయము.

“వారికేమైనా దురుభ్యాసములున్నదా?”

‘త్రాగుడు, చుట్ట, మున్నగు దురుభ్యాసములు లేవు.’

“ముఖ్యమైనది మరచితి. పేకమాటో?”

“ఎప్పుడైన గాడుట కేగుచుండును గాని యనియభ్యాస
ములలో జేగిబోనని నాయభిప్రాయము.”

“మంచిది. గుణప్రవర్తనములలో లోపములేదని వచింపగలరా?”

‘చెప్పగలను’

“మంచిది. నేనొకపరి యాతఃశవమును జూడవలయును కాని యడుగమరచితిని. ఇంటియం దింతెవ్వరైన నుండిరా?”

“నాసోదరియున్నది. మే మరుదెంచునప్పటికి కామె యొకను లేచియుండలేదు.”

అనంతరము వాగునలుపుగును బయలుదేరి యానంద కుమారునింటికి కరిగి. ఆనందమోగిండు వారిరువురను జూచునశయనాగారమునకు గొనిపోయెను. గిరిధరిలాలు పరిసరముగల వస్తుత్పిసంతియు నతిజాగరూకశివో పరిశీలించెను. కాని యిందొక్కటియు ననుమానింపదగిన స్థితిలోనుండకుండెను. ఇదిండు శయ్యతలమును సమీపించెను. శయ్యాతల మించుక నలిగియుండెను. మంచముపై బరుంగియున్న యోనాడకుమారుని తిండివత్తిమున నొకబాకు గ్రుచ్చబడియుండెను. ఆకాశయొక్క పల్లములనుండిమాత్ర మొకించుకరక్తము వెలికివచ్చియుండెను. ఆబాకుపికినట్లుకొని గిరిధరిలాలు లాగివైచెను. కొలదిగ రక్తము వెలికరుదెంచెను. గిరిధరుడు శవము నటునటు ద్రిప్పెను. అడుగుభాగమంతయును రక్తము ముముగానుండెను బాకు పగులులోకిగూడ కొలదిగా దిగి

యుండెను. గిరిధరుడు డాగడిలోనున్న పరికరములన్నిటిని పరిశీలించి “అయ్యా! మీదనుకుడు చిరావ్రాయు నభ్యాసము గలవాడుగదా?” అని ప్రశ్నించెను. ఆనందకుమారుడు ‘డగు’నని జవాబునంగెను. గిరిధరుడు ‘చిరాదీసి నిలువజేల్చి సామ్రాజ్యో సరిజూడుదు వీరు కొడిగి ద్రవ్యమును గహస్యముగా ఖర్చుపరచినట్లున్న దనియెను. ఆనందకుమారుడు డాళ్ళ గ్యముజేరి, చిరావుస్తకమును దిగుగ్నచేసెను. నిలువకును చిరాకును భేదముగడెను. సుమారు మూడువందల రూప్యములవఱకును నిలువయుండవలసియుండెను. పెట్టెలో నేబది రూప్యములుమాత్రమే యుండెను. గిరిధరునకాసంగతి నెఱింగించెను. అనంతరమాత్రం డానందకుమారుని కిట్లనియెను. ఇదిగో యీగవాళిమార్గమున వాంఛికుడు లోకముదెంచెను. ఆమామిడిచెట్టుశాఖ నాధారముగా గొన్నయెడల సునాయాసముగా లోపలికిరావీలుండును తదుపరి యాహంతకుడేలకో తానరుదొచిన మార్గమునగాక వీధిద్రోవనే పోయియుండెను.” అనిబల్కి వెండియు నిట్లనియెను. ‘చిరా నిలువకును, యున్న సామ్రాజ్యమును భేదముండి యున్నది. ఆకారణమున నాయనుమానము బలపడుచున్నది. నిన్నటిదినమున నీతడామూడువందల రూప్యములను వ్యర్థముగా వ్యయమొనరించి యుండెను. అయ్యవి యెట్లువ్యయపరచియుండెనో తెలిసియెడల కేసు సులభసాధ్యమగును.”

అనిబల్కి కొంతనడి యూరకుండి కేశవలాలుతో “నీకు
డెందులకై హత్యచేయబడెనని తెలుతువు?” అని ప్రశ్నిం
చెను. కేశవలాలు చిరునవ్వున ‘అది నేనెట్లు చెప్పగలను.
తమవంటి యరరాధిపతిశోభకులే యందులకు దగినవారు’ అని
ప్రత్యుత్తమిచ్చెను. గిరధరుడు, “మిత్రమా! సర్వసాధారణ
ముగా హత్యజరుగుటకు నాల్గుదు మాత్రమే కారణము
లని జెప్పవలయును. ధనాపేక్ష, అధికారాపేక్ష, మోహము,
నైరిష్య, మున్నగునవి ఏనిగా నితడెందువలన జరిగిపడెనో
యూహంభు! మనియెను. కేశవలాలు తనకడకుది యగమ్య
గోచరిముగా నున్ననఁయు నాతఁడనే బెప్పుమనియు ప్రశ్నిం
చెను. గిరధరుడు చిరునవ్వున బూతిని క్లినియెను. ‘నేను
గూడ నిందుపొరబడిన పొరబడియుండవచ్చును అందులకు
మీరన్యథా దలంపకుడు ఈహత్యాపరాధమున కొక
కాంతామణి సంబంధముండి యుండునని నోచుచున్నది.”
అని బుక్కుచుండిగనే యాసంపకుమూలకు డెందుకొని
“అయ్యా! మాజనకునకట్టి దుర్భ్యాసములేదు’ అని బ
ల్కెను. గిరధరుడొకించుకనేవు మానముగానుండి “అయ్యా!
అదురభ్యాసమున్నదనిగాదు నేననునది. ఒక కాంతామణి
సంబంధముమాత్ర మున్నదంటిని. అది యభ్యాసము కాకపో
వచ్చును. మరియొక విశేషము, వ్యభిచారపిశాచ మింకను
బూర్ణముగ నావహించి యుండకపోవుటచేతనే చిఠానిలువల

కు స్వల్పముగా తేడా యగుటయు పెట్టెయం దేబదిరూప్యములుండుటయు తటస్థించినది. నేను తలంచినట్లే కాకున్న యెడల నీపెట్టెలో రూప్యములుండుటయు, మీనాయనగారి మెడలోని బంగారగొలు నట్లేయుండుటయు తటస్థించియుండదు. వచ్చినవాంశకుడు భవముకొఱకై వచ్చియుండలేదనుట పైనిదగ్గనములనలన నృప్తమగుచున్నది. హంతకుని మార్గమున కీతడటకముగా నందుటచే నీశకు తొలగింపబోయెను.” అని విమర్శనపూర్వకముగా బల్కెను. అతని పట్టులాలించి వారిని యిటు విస్మయింపజేసిరి. అనంతరము, గిరిధరుడు శంకరుని పోటుమూర్తమునకు బంపవలసినదనిచెప్పి అనందకుమారునిబిలిచి “నమారెనిమిదిగంటలు కావచ్చినది. మీసోదరి మేల్కొంచి యుండును. ఆమెకు మెల్లన నీవార్త దెల్పి యామె జనకు నొకసారి చూడదలచినయెడల నామె నిచ్చటికి దోడ్కొనిరవ్వి, మే మావలికేగెద”మని బల్కెను. అనందకుమారుడు లోనకేగెను. గిరిధరాదులు చావడిలోని కరుదెంచి యటనున్న కున్నీలపై కూర్చుండిరి. అనందకుమారుడు తనసోదరియగు శ్యామలతో జనకుని శయనాగారము లోని కరిగెను. శ్యామల జనకునిగాంచినంతటనే పెద్దపెట్టున నేడ్వసాగెను. అనందకుమారుడు పెక్కువిధముల నామెనూరజించి యెట్టకేల కామెను మరల లోనికిదోడ్కొనిపోయెను.

*

*

*

శనము జనరల్ హాస్పిటలునకు బంపబడెను. ఆనంద కుమారుడు డింటునుండి పరిశోధకమహాశయులగు దోడ్పసుచుండెను. ఆనందకుమారుని స్నేహితుండగు శశిభూషణుడు మాత్రము హాస్పిటలున కేగియుండెను గిరిధరుడు హత్యకు గల కారణములగు నుత్తరములుగాని కాగితములుగాని లభించునేమోయను సందేహముతో నానందకుమారుని బిలిచి “అయ్యా! నేనెయ్యది యీహత్యకు గారణమైయుండెనని భావించియుంటినో యాయభివాముతో పరిశోధనకుపక్రమింతును మీకు సమ్మతమేనా” యని ప్రశ్నించెను. ఆనందకుమారుడు “డయ్యా! మీరెట్లు కార్యసాధన కుపక్రమించిననుసరియే ముంకెట్టియపాయమును ముందుగాకుండ రక్షించు భారమునుగూడ నేను తమచేతులనిడుచున్నాను. మాజనకుని జంపినద్రోహిని యురికంబముల కెక్కింపగల్గినయెడల జనకుని యాత్మకు శాంతిగల్గుననియే నాయభిప్రాయము” అని బల్కెను. ఆపల్కులాలించి గిరిధరుడు ఆనందకుమారునితో నిట్లు సంభాషించెను.

“నీసోదరి శ్యామలకేల యింకను వివాహముచేయలేదు? ఆమె కర్తవ్యహణమున కాశించి యెవ్వరైన ప్రయత్నించుచుండిరా?”

“లేదు. ఆమె వివాహవిషయమునంగ మెప్పుడును రాలేదు.”

“నీవనుచినమునను యింటబరుండుచువా?”

‘ఇంటనే యుందును’

“సాయంకాల మింటి కెన్నిగంటల కరుదెంచు చుందువు?”

“సుమా రేడుగంటలకు.”

‘నీవగుడెంచువప్పటికి మీజనుకుడెప్పుడును యింట నుడునా? లేక నీవగుడెంచిన పిమ్మటనే యింటికరుదెంచు చుండునా?’

“సర్వహారణముగా వారే వాహ్యశినుండి నాకంటె మున్నగు నగుదెంచుచున్నారు.”

‘సుమా రెన్ని గంటలకు వారింటినుండి వెడలుదురో నీకు దలియునా?’

‘మూడుగంటలైన పిమ్మట’

“మంచిది. వాంపెట్టెలో నేమైన నుండునేమో పరికింప నశియియున్నది’

“సం దహించుకుండు

ఆనందకుమారుండు పెట్టెను దెరచెను. గిరిధరుండు, ప్రతికాగితమును పరిశీలించుచుండెను. కొలదికాగితములైన పిమ్మట నొకపాత్రపై రీలభించెను. ఆడ్రోపుస్తకములోని యంశము లటునిటు దిరుగనైచెను. ఆపుస్తకము నొకచోటనుంచెను. పెట్టెయడుగుభాగమున మరికొన్ని డ్రోజుస్తకములుండెను. గిరిధరుండు తొలుత, తానుగాంచిన డ్రోచుకకు పుర

జూచెను. అయ్యది గతసంవత్సరపుడైతే! “అనందకుమార్ ఈసంవత్సరపు డైతే కాన్పింప దే” మని ప్రశ్నించెను.

“ఈసంవత్సరము డైతే వాయుటమానిరి.”

“ఎందులకో యెఱుంగుదువా?”

“ప్రతిసంవత్సరమునను వ్రాయవలసిన యాశములు లేక నిష్కారణముగా డైతేకొంటిననుకొనుచుండెడివాడు. ఈ సంవత్సరము డైతేకొనుటలేదే”మని ప్రశ్నింపగా, “కొనడలచు కొనలేదు. అనవసరముగా డైతేకొనుటయేగాని వ్రాయుట కేమియును గాన్పించదు” అని నాకు ప్రశ్న తర మిచ్చెను.

సిద్ధిగుడు మాటలాడకుండ డైతే తిరుగనైచెను కాని ఒక్క కాగితమైనను విడువబడియుండలేదు అక్కారణమున నాతడేమో కొంతనడి యూలోనిది. అనంతకునునునో ‘ఇప్పటికే పూర్తియైనది, అవసరము ఇది గుర్తించెదను నీవుకూడ మనకుపకరించునని నోచెడికాగితము లేల్లనుగు నేమో పరికించుచుండుము నే నీడైతేయూనిము గొనిపోయి పంపిలించి దిరుగ గొనివచ్చెదను.’ అనిబట్టి కేళనలాటునో మాటలాడుచు సరిగెను.

(4)

రెండవ పకరణము.

అలోచనము - ఆశ్చర్యవాదములు.

గిరిధరుఁ డింటనొక ఈడ్చినైరువై బగు * డైరీపుస్తకమును పఠిశీలించుచుండెను. అశుడు ప్రతిపత్రమును జాగరూకతతో దిగుగనై చుచుండెను. ప్రతియ శమును యొక్కుడుగా విమర్శించుచుండెను కాని అతని ఆభిప్రాయమును బలపరుపదగినయొక మేమియును అంతవరకు గాన్పింపదయ్యెను అతఁడెంతయో వీక్షితో జనువుచుండటచే అలోచింపఁదలచిన కేశవలాలాదునిగూడ గమనింపడయ్యెను. కేశవలాలాదు కట్టి రెడుమిషములు నిలువబడి 'గిరిధర ! ఏమిట పక్షిక్షోభో జూచుచున్నావ్' అని ప్రశ్నించెను గిరిధరుడు పుక్తమును శి దృష్టిగలర్చి "దయసేయును డైరీపుస్తకమును దిగునై చుచున్నాని" అని బల్కెను. కేశవలాలాదు నమిఁపూననున్న యొకప్పుడై గూగుచుండి "అయ్యా! ఈకేసంతయు నగచ్ఛగోచరముగా నున్నది. ఎవ్వరు యెందున్న హత్యజేసిరో-యెల్లుగృహముచుండి శకలిపోయిరో దెలియరాకన్నది. ఇంటనున్న శ్వామి కి చుకంజెర యల జడివినబడకుండ హంతకుడెట్లు ఏధిద్వారమున నెగిరిపోయియుండెనో యూహించుటకైన శక్యము గానుండనున్నది.

ఇంకొకచిత్రము 'వృక్షకేసునకైన నీమార్గము ననుసరించిన ఫలము గలుగరచ్చునను నాశయైన నుండును గాని యీ కేసున కీమార్గమున యుత్తించిన మేలుకలుగునని యాశించుటకైన నవకాశములేదు." అని బల్కెను.

గిరిధరు "డయ్యా! ప్రపంచము మారిపోయినది. చేసిన నేరమును క్రమ్ముకొనుమార్గములు వెల్లడియైనవి. ఇంకను పాతపద్ధతుల బట్టుకొని ప్రాళలాడునంతటి తెలివిమాలిన వారు లేరు. నేరములుచేయుట, చేసి పట్టుబడకుండుట, తమ నేర మిగిలుటపై నాలోపించుట మున్నగుకార్యముల యందు ప్రావీణ్యము లేనివారు లేరనియే జెప్పవచ్చును. అట్టియెడ కేసులను బట్టుకొనుట సామాన్యముగాదు. ఆవిషయమటుంచుడు. ఈ కేసువిషయమై యాలోచింపుడు ఇంత కష్టద్విట్టముగా నింత స్పష్టతనముతో, పత్తేదా లకైన విసుమంత యాచోకీదొరుకకుండ హత్యగావించి వెడలిపోయినాడు. ఇంగూ! కాహంతకుని ప్రశంసింపవలసియున్నది. అయినను ఇప్పుడు నే ననుసరించుమార్గమే సరియైన దని యూహించుచున్నాను. ఈక్షైరీ సంపూర్ణముగా పరిశీలించినవిమ్మట నాయనుమానము సిరపడునను సమ్మతమున్న" దని బల్కెను.

కేశవలా లంకట నూరకొనక 'సగమునకు పైగా జూచితిరిగదా? ఏమైన విశేషాంశములున్నవా?"

'లేవు'

ఇట్లు ప్రసంగించుచునే గిరిధరుడు కాగితములను దిరుగవైచుచుండెను. నాలుగైదు పత్రిములను దిరుగవైచిన సమీపమున నాతడేమిదిలకించి యుండెనోగాని—యోపేజీ మరల చదివెను. ఇంకొకమారు మరలచదివెను. ఇంకొకమారు చదివెను. అక్షరములపోలికకై గబోలును వెనుకనొకటి రెండు పత్రిములను దిరుగవైచెను. ఒకింతతడవాలోచించెను. అతడట్లలోచన ధీమఁడై యుండుట గనిపెట్టి—కేశవలాలు—“మహాశయీ ! ఏమట్లాలోచించుచుంటిరి” యని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుడు ‘యీవాక్యముల యర్థము స్ఫురింపక యాలోచించుచుంటిని విను’ డని యా దినచర్యపుస్తకమునుండి యిట్లుచదివెను.

“అరు సంవత్సరములనుండి గడిపిన ప్రవర్తన మాకస్మికముగా మారిపోయినది నూతనప్రవర్తన కారణభద్రసము—కలనైన దలపనియట్లు ప్రవర్తనము మారుట విదివిధాన మనుల్లంఘనీయమనుటకు దార్కాణమయ్యెను.”

కేశవలా లండలి యభిప్రాయ మొకింతదెలిసియు సంపూర్ణముగ నాతనివలన నెఱిగి దనకేమియు నాలోచన దట్టలేదని బల్కెను. పై వాక్యముల కిట్లు గిరిధరుడు వ్యాఖ్యాన మొనరించెను.

‘ఈతనిభార్య చనిపోయి యారు సంవత్సరము లైనది. కాని యీతఁడారువత్సరములనుండియు విషయభోగ విముఖు

డైయుండెను. కాని ఈవాస్త్ర వ్రాసిగదిసమున తలవనితలంపుగా నాతనిమనంబు చలించింది. అప్పటినుండియే యీతిహాసకాంతామణి మోహవాగురుల జిక్కుకొనియుండెను. అనగా నీవ్రాత నవంబరు నెల 25 వ తానీఖన వ్రాయబడియుండెను. ప్రిభవరి 20 వ తేదీన వసంబడినాడు.” అనిబట్టి వెండియు నిట్లనియెను “ఈయక్కరములు నామధిపాయమును బలసరచుచున్నవి. ఇట్లున్న నానందకుమారుడు తనతండ్రి దురభ్యాసలోలుడు గాడిని వాదించుట పొరబాటుని యొప్పుకొనునుగా” యని యొకింతసంతసమును బలె, -ను.

కేశవలాలు “గిరిధరా! పైవాక్యములూని ప్రవర్తన మొనరినది యోదించుచుండుట నిక్కనము గానీ యాపల్కులు హంతకుని బట్టించుట కనుమతయు ఒనికెరావు గదా?” యని బలెను గిరిధరుడు చిటునవ్వున “సీపల్కులు యథార్థములై యైన నీయపరాధమునందలి దోషి యెట్టివాడో నిరూపనచేయుచున్నాడు. ఇతను మించిన యాధార మేమియును లేదు. కనుక కొలదిగా నాలస్యమగునని తోచుచున్నది.

ఇట్లు సంభాషించుకొనిన యంతర మానందకుమారుని గలసికొననేగిరి

గిరిధరుడతనికి డైరీలోని వాక్యములను జూపి “చూచితివా నీవు! మీదనకుని శీలమునుగూర్చి పొరబడియుంటి”వని

బల్లెను ఆనందకుమారుడొక్కడను జేసెను. అప్పుడి
గమనించి గిరిధరుడు “ఓయీ! ఇంక మనము గతమును
గూర్చి విశేషముగా నాలోచింపవలదు. కర్తవ్య మాలోచింప
వలయును. మీజనకుని మగంబులు చలింపజేసిన ననితామణి
యెవ్వరో కనుగొనవలసియున్నది అమెగలనగాని యామెను
ప్రేమించిన మరియొకరి నలనగాని యీహత్య జరిగియుండ
వచ్చును. కొలదిప్రయత్నమున హంతకుని గనుగొన వచ్చును.
కాని నీవింకొక పనిపూత్రము చేయుము. మీజనకుని హంత
రంగికమిత్రు లెవ్వరైన మన్నయెడల వారలకడకేగి సజ్జచిన
వృత్తాంతములను దెల్పి వారలన మీజనకుడి మూడు
మాసములనుండి యెక్కడికేగుచుండెనో కనుగొనుము. అందు
వలన మనయత్నములు త్వరలో ఫలింపగలవు” అని బల్లెను.

ఆనందకుమారు డాదుల కంగీకరించెను.

సామాన్యచుగు పట్టణమున పేరుదెలిసియున్నను గృహ
నామముగాని యాతడు నివసించు గృహముయొక్క గుర్తులు
గాని (నరియైన చిరునామా గాని) దెలియకున్న యెడల నా
మనుష్యుని గుర్తించుట సాధ్యముగదా? అట్టియెడ నొక
మహాపట్టణము—విస్తారమగు జనసంఖ్యగల్గిన కలకత్తా పట్టణ
మున పేరునుయూరును దెలియని యొకవ్యక్తి నన్వేషించుట
కేవల మసాధ్యమని వేరె జెప్పవలయునా? యని దలపో
యుచు కేశవలా లీహత్యాపరాధ పరిశోధనమున గిరిధరుడు

కృతకృత్యుడు కాజాలడని గొంచుచుండెను. గిరిధరుడన్ననో
యత్నమున సాధింపరాని కార్యములుండనను విశ్వాసముతో
దీక్షతో పనిచేయ చుండెను

కలకత్తానగరమున నేత్యలకు తావలమై పెక్కురు
పటశేఖరుల నాకర్షణచేయుభాగములు పెక్కులున్ననని చదు
వరులకు విదితమే. అందునను ఒక్కొక్క వారకాంతగృహ
మున నెందఁడలో యువతీమణులు నివసించుచు తమ్మాద
రించినవారికి విటుల నాకర్షించుటలో తోడ్పడుచుండును.
అట్టియెడ గిరిధరుడు యేభాగమున నేయువతీమణి యానంద
కుమారునిజనకుని తనవగక కాకర్షించుకొనెనో కనిపెట్టవీల
గునా యని చదువరులు సందేహింతురేమో వలదు. వల
దట్టి సందియము. గిరిధరుడు కలకత్తానగరమునఁ బుట్టిపెరిగిన
వాఁడగుటచే రాష్ట్రమును సంపూర్ణముగా నెఱింగియుం
డెను. మరియు నాతఁ డుద్యోగరీత్యా మాపట్టణమునందలి
యేభాగమునందలి జనులు నేరములొనర్చుటయందు ప్రవీణు
లొ డెలిసికొనియుండెను. మరియు నానందకుమారుఁడు తన
జనకుఁడు తరచుగా లోయర్ చిట్పూరురోడ్డుననే బోవుచుండు
నని వినియుండుటచే మారు వేషమున నావీధియందే ద్రిమ్మ
రుచు పెక్కురగు గణికాంగనల గుణప్రవర్తనములను పరిశీ
లించుచుండెను.

ఒకమాసము దినములు గడచిపోయెను. కాని గిరిధర లాలు కృతకత్వమునై న్లు గాన్పింపదు. పైయధికారులూరక గిరిధరుని యాయపరాధపరిశోధనము త్వరలో ముగింపవల సిన దనియు దొంగనోట్లను సృజించు ద్రోహులను బట్టుకొను టలో పోలీసువారికి దోడ్పడవలసిన దనియు తొందరపెట్టు చు.డిరి. గిరిధరుడును త్వరలో కార్యమును సాధింపవలయు నని యత్నించుచుండెను.

ఉదాహరణము 9 గంటలైనది గిరిధరుడు పోలీసురాణా కరగెను. కేవలలా లాతనిగూర్చుండవలసిన దని బల్కెను. గిరిధరుడు గూర్చుండక—నీ గురు రక్షకభటులతో నాతని దనవెంట రావలసిన దని కేవలలాలును త్వరపెట్టసాగెను. కేవలలా లెండుల కెండుల కెక్కడిను పోవలయున్నదని ప్రశ్నించ నారంభించెను. కాని గిరిధరుడు—అరిసికి ప్రత్యుత్త రమునంగక—జాలనుచేసిన కార్యము మించిపోవును అమృత. యని మాట్రము బల్కెను.

గిరిధరుడును, కేవలలాలును, ముయ్యెమగురు పోలీసు భటులు నొకపోలీసుకారుపై గూర్చుండిరి. గిరిధరుడు కారు డ్రైవరుతో 1978/5 లోయరు చిట్టూరురోడ్డునకు త్వరలో కారును బోనిమ్మకొయెను. కారు శరవేగమున బోవుచుం డెను. అయ్యది పోలీసుకారుగటచేతను యందా యనస్పెక్ట

రును పక్షేదారును యుండుటను జూచి రక్షకభటు లాకాగు నకు మార్గమున న్నెట్టి యాటంకమును గలుగనీయరైరి.

* * * * *

గిరిధరుఁ డొకచో కాదునాపెను. అందుండి యెల్లరు ను దిగిరి. గిరిధరుఁడు రక్షకభటుఁ డొక యాటిని జూపి “యీ యింటనుండి యెవ్వఁడును యావలికేగకుండు జూచుచుండుడు. మేమిరువురమును తిలుపులను దెలిపించుకొని లోని కేగుదుము.” అని బల్కి. కేశనలాలును ననవెంట గావలసిన దని జెప్పెను. వానిగుప్పకు నాగృహమును సమీపించు నంత కొకమోటాకు న్నెక్కి యొక కుండగావచ్చి యాగృహము చెరిగినాగెను. అసైకిలుండి దిగిని యాత డొక డాక్టరు అతడు గి ధిగుని కాచి వెలుకరించెను. గిరిధరు డాతనిచూచి “ఎట్లెల వచ్చితి”నని ప్రశ్నించెను అనినాతఁడు “యీ యింటనుండి తక్షణమే గావలసిన దని ఘోష నెవ్వఁడొ జెప్పెను. అందులకే వచ్చియుంటిని. డాక్టరుగిడుచ్చెను గిరిధరుండంతట నూకొక ‘నితో’ కొంచుము చూటలూకవలసి యున్నది. లోనికేగి రమ్మ మే మిచ్చటనే యుండు” మని బల్కెను. డాక్టరుబాబుమందివని గుమ్మములనెక్కి తలుపు తట్టెను. తలుపు తెరువబడియెను. డాక్టరు లోనికేగెను గిరిధరుఁడును కేశనలాలును యాతని వెనువెంటనే లోనికేగెను.

‘నన్నేల గావలసిన దని నర మామమిది?’

“అయ్యో! ఇక్కడిగువ్వకు పొడుచుకొనిరి. ఒకడు మాత్రమే కొనియూనిరితో నున్నాడు. మీ రాతనికేమైన చికిత్సయొనర్పగలరేమో పరిశీలించవలయును”

‘ఆతఁ డెక్కడనున్నాడు?—

‘ఆప్రక్కగదిలో’

ఈపల్కులన్నియు గిరిధరుఁ డాలోచించి యుండెను. డాక్టరు ప్రక్కగదిలోని కేగెను. గిరిధరుఁడును కేళవలాలును గూడఁ గొనికేగెను. డాక్టరుబాబు నివ్వెరవడియెను. గిరిధరుఁ డాతనితో “నయ్యో! మేమును యిచ్చటికే వచ్చియుంటిమి. వీరిలో నొక్కడేని జీవించువనుకాళ గలదేమో పరికింపుడు—”

డాక్టరుబాబు పరిశీలించెను. ఒక్కనిమేన నించుక జీవమున్నటులనోచెను. ఆతఁడు మరల పరిశీలించెను. ఒకయిద్దఱు నొసంగెను. ఆతఁడు సొచ్చుక తెప్పరిల్లెను. దాహమున కనుసన్న జేసెను డాక్టరు రొకమందును మూతనినోట బోసెను గిరిధరుఁడు ‘డాక్టరు మహాశయా! జీవకాళమున్నదా!’ యని యాత్రతతో ప్రశ్నించెను. డాక్టరు ‘లేదు లేదు ఇంక గొన్ని నిమిషములలో నీతఁడు కథావశేషుఁ డగును.’ అని పల్కెను. ఆమనుజుఁడు కండ్లుదెరిచి చూచెను. డాక్టరుబాబు పలుకుల నాతఁడు వినియుండుటచే గాఢోలును మౌన వాఙ్మూలమును దీసికొనవలసిన దశయెను.

‘చేసిన పాపమునకు దగిన ప్రతీకారమును బొందగలిగితిని తుచ్చుచు గు వ్యామోహమున బడి ఘోరమగు పాపమున కొడిగట్టితిని. వేరొక వేశ్యనొక వత్సరమునుండి పోషించుచుంటిని. ఇట్లుండగా మనోహర నేనుడను నాతఁ డామెను కామించి యామెను దనవలలో దగుల్కొనజేసెను. నేనాతనితో నొకటి రెండుసార్లు నిగూఢముగ నామెపాం దాపదలకు మూలమని జెప్పియుంటిని. కాని యతడు నాపలుకులాల్లింపడయ్యెను. ఒకనాడు నే నామెగృహముమున కేగునంత నాతఁడచ్చటినుండి వెడలిపోవుటజూచితిని. పట్టగాని కోపమున నాతని నా నాఁడే కథావశేషునిగా నొనర్చితిని.’

గింజరుఁడాలని నాపి ఆవిషయము చూకినంత కే చిదితమయ్యెను. కాని యొకటిరెండు సందేశములు గలవు

“సందేశము లేమిగలవు?”

“నీవు లోని కెట్లీగితిని మగల నేగువచ్చుడు వీధిక పాటమును దెరచికొని యేల పోవలసివచ్చినది.”

“అతిప్రమాదమునకు లోనై గోడదాటి యాచరణము లో బ్రవేశించితిని. అచ్చటినుండి యొక చెట్టుకొమ్మ నాథారముగా గొని లోనికేగితిని. లోనికి దిగినపెటనే యాతనిని బాడిచినేసితిని. బాకుదీసినయెడల రక్తము వెలికి జిమ్ముచని దీయ నైతిని. అతఁడు కేకలువేయ నుంకించెను. కాని నేను యాతనిగొలతుక నదిమిపట్టితిని. రెండుమూడు నిమిషము

లలో నాతడు మరణించెను. మరల నచ్చినమార్గమున పోవ నొచితిని కాని గోడమాకి నే నేవిధిలోన కేగవలసి యున్నదో యావిధిని పోలీసుభటులు గిస్తిదిరుగుచున్నట్లు వారి యీలల వలన దెలియవచ్చినది. అందువలన వీధితలుపు దెరచికొని వెడలిపోయితిని.'

“నీవు హంతకుడవని యీ సీమితుని కెట్లు దెలిసి నది?”

“నేనె యీతనికి బుద్ధిహినుడనై దెలిపితిని. నేనీతడు నిక్కంపుమిత్తుడని భావించి పొరబడియుంటిని ఈతనికిని యాగణికకును తొలుతనుండియు మైత్రీయుండెడిది గాబోలును. నారివాస్యమంతయును బూర్ణముగా నెఱింగినప్పటినుండియును నీతడు బహిరంగముగా నాకండ్లయెగుటనే యాగణికతో సరిసములాడుటకు ప్రారంభించెను. అందువిషయమై యొకటి రెండుసార్లు బెదిరించితిని కాని వాడే నన్నెక్కుడుగా భయపెట్టుచుండెను అనుదినంబునను వాడు పోలీసులకు నీనంగతి దెలుపునని బల్కుచు నన్ను దన చేతిబొమ్మగా జేసికొనియెను.

“నిన్న మీకిసుప్రరకును వాక్కులహమేల గల్గెను?”

“రెండుకత్తు లొకయరలో నిమాడవుకాన నిరువురము ను దెగతెంపుచేసికొని విడిపోవుట మేలనుకొని యీతనిని జూడనేగితిని. ఆతనిని గలిసికొంటిని. కొంతవఱకాతడు

నెమ్మదిగనే మాటలాడెనుగాని నేను అందులో నొకరామెను విడువవలసియున్నదని బల్కించుకొండనే యాశండు మైమగచి కేకలు వేయసాగెను. తమనది యాశండామెను విడువవలసియును, నివికనామెకొరకు రావలసియును నిష్కర్షగా జెప్పినై చెను. అందునిషమమై తగవులాట ప్రారంభించినది. అది యీవిధముగా ముగిసినది

‘నీవిచ్చట కేలవచ్చితివి?’

‘ఇంక నాతనివలన నాకెట్టిభయమును లేకుండ జేసికొనుటకు’

‘నీకీశునకు యెట్లుగలెను?’

‘నేను పట్టజాలనికోపమున బాకుచీ, పొడుచబోయితి. అంతలో నాతడు చేతుపాకితో నన్నుగాల్చిరాను. అదెట్లు తప్పిపోయినదని గుర్తించుకొండనే బాకుతోగూడ నాతని పైబడి పొడచివేసితిని. బాకునడిగా గుండెలో దగులుటచే నాతడు వెంటనే మరణించెను. గుండు నాహృదయమునకీరల నే దేహమును జొచ్చినదనిగాని లోపలిభాగమును దొలిచినైచినది. అందువలన నింతదనుక జీవింపగల్గితిని—’

ఇంతలో నాతనికాయాసమువచ్చెను. రక్తమీవలకే యెక్కుడుగా పోయియుండుటచేత డాక్టరుబాబు ప్రశ్నములు వ్యర్థమయ్యెను. గిరిధరు డయ్యయో యాకాంతామ

ణి పేరైన గనుగొననైతిని గాఢముని చింతించుచుండెను. అపుడే
యాహంతుళుని ప్రాణవాయువు లెగసిపోయెను.

హంతకులబిడ్డలు కుమిడికంబముల కెక్కిపడలచిన గిరిధ
రుడు హతాశుడై గృహోన్మథుఁ డయ్యెను.

మూడవ ప్రకరణము.

న్యాయస్థానము - పునఃప్రయత్నము.

నేడు న్యాయస్థాన మంతయును జనుల యలజటితో నిండి
యుండెను జనులెల్లగును “వింతగా నొక్కననితామణికై ము
వ్వుకు యునకులు మరణించిరట. ఆహంతకులయొక్క చరిత్ర
మీను, వాగలును గిరిధరలాయుమహాశయు డెల్లు పట్టుకొని
నది గు, నేడు బహిరంగపరుపబడునట. అని యొకరితో నొకరు
వింతగా జెప్పికొనుచుండిరి. కొండఱొకచోజేరి మువ్వరను
జరిపిన ప్రతిభాశాలినియగు నావారాంగన యెంత నేర్పరియో
యని దలపోయుచుండిరి. మరికొందఱిట్టి త్రిజగన్మోహినియగు
వారాంగనను సందర్శింపవలయునని సమీపముననున్న వారి
నావారాంగనగూడ న్యాయస్థానమునకు గొనిరాబడునాయని
యడుగుచుండిరి. కొండఱు వారిప్రశ్నముల కెగతాళిగ
ప్రత్యుత్తరముల నొసంగుచుండిరి.

సుహారు 12 గంటలు కావచ్చినది. న్యాయాధిపతి వీర మెక్కెను. గిరిధరలా గూడ నుచితస్థాన మలంకరించెను. ఇనస్పెక్టరు కేశవలాలు, అనందకుమారుడుగూడ గిరిధరు నకు గొలదిమారుమున గూర్చుండియుండిరి. న్యాయాధిపతి తేచి తొలుత యానందకుమారుని ఫిర్యాదుచదివి యందుపై దొరతనమువారు— గిరిధరుని పత్తేవారుగా నియమించిన యార్డరును జదివెను.

గిరిధరుడు తేచి దొరతనమువారిచే నియమింపబడిన నాటినుండియు నేనీ కేసునందు పనిచేసియుంటినిగాని మనోహర సేనుని వధించిన హంతకుని సశివునిబట్టి బంధించి యిచ్చట నిలుపజాలనందుల కెక్కుడుగా విచారించుచున్నాను. హంతకుడు నేర్పరియగుటచే నాతడు మనోహర సేనుని బాడిచిన బాకును వెలికిదీయలేడు. ఇంతియెగాక— నాతడు తనమనోహరిణియగు వారాంగనకేని యీవృత్తాంతమునుజెప్పి యుండలేడు. కాని యాతఁడెవ్వనిని ప్రాణమిత్తునిగా సమ్మియుండెనో యాతనితో నీవృత్తాంతమును జెప్పియుండెను. ఆమిత్తున కావారాంగనతో మైక్రియుండుటచేత నీహంతకుని యాతడు దన యిచ్చవచ్చి నట్లాడించుచుండెను.

నేనును సర్వసాధారణముగా వేశ్యలువసించు వీధుల న్నిటియుండునను, యందునను యానందకుమారుడు తనజనకుడు లోయర్ చిట్టూరురోడ్డున కేగుచుండెనని దెలుపుట

చే యావీధియందునను దిరుగుచు నావీధిని దరచుగా గాన్పించువారల ప్రవర్తనాదికముల నరయుచుంటిని ఈహంతకుఁ డనుదినమునను యావీధియందు పలుసమయముల నొక్కయింటికడ కాన్పించుచుండెను. ఆకారణమువలన నాతని ననుమానించి యాతని ప్రవర్తనమును గనిపెట్టుచుంటిని. ఒకనాడు నూర్వాస్తమయసమయమున నీతడును మరియొక పూరుషుడును తిగవ్రలాడుచుండిరి. వారిసంభాషణవలన నీహంతకుఁడాతని కెక్కలకో లోబడియుండెనని తోచినది. కాని మదమిశ్ఠమని నిర్ణయించుట కప్పడవకాశము చిక్కినది కాదు. రాత్రి నేగిరికిరిగి వానివాక్యములన్నియు నవిమర్శన పూర్వకముగా చచ్చించుకొని యారెండవయూతసభిక్తి నిర్బంధపరచినయెడల కొంతవఱకు లాభముగనునని తోచినది. ఉదాహరణ నేను కాలోచితకృత్యముల దీర్చికొని నూపరింతుడై టుకాదని నిలసికొని సంగతులన్నియు దెలిసి అరెవ్వువారలను వ్రాలించి రక్షకభటులతో నానూతనుని గృహమున కేగితిని. అచ్చట నానూతనపురుషుడును, హంతకుడునుగూడ నొండొరుల బొదుచుకొని పడియుండిరి. హంతకుఁడిగను కొనయూహితోనుండెను, ఆతఁడొసంగిన మరణవాఙ్మూలమువలన నీరెందుమాత్యం కాతఁడే కారణభూతుఁడై యుండెనని విదిలమగుచున్నది గాని యూతఁ డేరమణీమణిని ప్రేమించి బట్టిఘోరిపాపము లొనరించుచుండెనో యితవ

అకు దెలియరాదయ్యెను. ఆమెనామముచుగాని నివాసముచు
గాని వచింపకమున్నె యాచండ పరలోకగతుడయ్యెను.
కావున నీయానందకుమారుడు చేసిన స్థితి ముగియుచు
న్నదని వచించుచున్నాను. అనిజెప్పి కూగుచుండెను. అంతట
న్యాయాధికారి యాసనమునుంచి లేచి యెల్లరకును యిట్లని
యెను. “మనోహర సేను! వధించిన హాతకునియొక్క వాఙ్మూ
లమువలన నొక వాఙ్మూలము యొకేసారి ముచ్చటపెననురాగ
మున్నట్లు నటించుచు వారలను మోహవాహినిలో ముంచి
యంధులగావించియున్నది పరిశీలింపగా నామె యతినేర్పరి
యనియు— నీహత్యలన్నిటినుం దామెకు కొలదియో గొ
ప్పయో సగుంధ ముండియుండుననియు దలపెట్టియు గలుగు
చున్నది. కావున గొధరలాలుమహాశయులు తిరుగయత్నించి
గూమెను గుర్తిడి యీహత్యలతో నామెకు సగుంధమును
లోకమునకు దెలియజేయుచున్నట్లు. అందులకు పరిధు
త్వమువారు వీరిని కరెన్సినోట్ల పుట్టెసిగూర్చి జూగుచు పరి
శోధనకు సహానుమదవ్వకు తొందరజేయుచున్నరు. కావున
నేను దొరతనమువానికి “వీరికి కను నొగిటి రెండుచూసములు
గడువొసంగిన గాని కేసునందలి దోషులందని బంధించుట కవ
కాశములే”ని వ్రాసి పథుత్వమువారి యనజ్ఞను దెప్పించు
టకు యత్నించెనను’ అనిబల్కెను.

*

*

*

*

*

నాటికి న్యాయస్థానము ముగియబడెను... నాలుగు దినములు గతించునంతకు గిరిధరలాలునకు ప్రభుత్వమువారియొద్ద నుండి—ఇంకొక మూడుమాసములు గడువొసగితిమనియు గడవులోపల యావారవనిత నన్వేషింపజాలకున్న యెడల నా కేసును వదలివైచి నోట్లన్నప్పినిగురించి జరుగుచున్న పరిశోధనమున పాగొనవలసివచ్చును యుత్తరవు వచ్చెను. గిరిధరుడు గూడ యావనితామణి నన్వేషింగి యామెకీ హత్యలతో నెట్టి సంబంధమునదో కనుగొనవలయునని దించుచుండెను. అందుకనుగుణ్యముగా ప్రభుత్వమువారు గడువొసగిరని యాతడెంతయో సంతసించెను.

నాటిసాయంకాలమున నాతడొంటరిగా గూరుచుండి యిట్లు వితర్కించుచుండెను. హంతకుని పరగణవాఙ్మూలమున యానూతననకును కనిగొనకు చిరికాలమునుండి సంబంధము గలదని నుకటించుచుండెను అట్టియెడ నాతడు మనోహర సేనుని వధించిన యాతడు నీనిటుండని యాగణికని జెప్ప కూడునా? చెప్పి యెవల నామె యా హంతకునియెడ విరక్తి జెందకలుడనా? ఆమెయే యానూతనుని హెచ్చరించి జాగరూకతతో నుండుమనియు, యెల్లప్పుడును రివాల్వరు గాని బాకుగాని చెంతనుచుకొనుమని యు జెప్పయుండునా? లేని యెడల నొకనిని జరిపిన యాతడు నన్నుమాత్రము విడుచుగా యని సాక్షిహి చి యూతడే యా యుధమును దనచెంత నుం

చుకొనెనా? ఇంకొక్క విశేషమున్నది ఆమెయొక నిత్యో సంబంధము గల్గియుండియు నితరులయెడ ప్రేమ నిల్పుటకు హేతువేమైయుండును. ఆతనిపరిస్థితు లెట్టివి. ఆతడు నిశ్చయముగా ధనికుడు గానియెడల నామె వాసినీవఱకే సాగనంపి యుండును. ఒకానొక వేళ యాతడొసంగునది స్వల్పమై యుండవచ్చును. అందుచే నామె పరపురుషుల దనవంక కాకర్పించుకొని యుండును. కాని యందుకొక్క సందేహము గాస్పించుచున్నది. హంతకుడు నిరుపేదయై యున్నయెడల మనోహరి నేనుని నిధించునపు డాతడయెడ నున్న బంగారుగొలుసునైనను గొనిపోయి యుండును. కాని యట్టిది జరిగియుండలేదు. కావున నాతడు ధనికుడనియే తలచవలయును... కానిమృత్యు ఫోటోలను అన్నప్రేషనులకును బంపితినిగదా? వారిలో నెవ్వరైన నాతనియొక్క ట్టును దెలుపగలిగినయెడల : బట్టి నెఱుంగుటల మీచుండును. ఆహా! ఎంతచిత్రముగానున్నది. ఈతడు హంతకుడని నిర్ణయమైనప్పిమ్మట మరణించెను. మరణించిననుగూడ యూసితి గతులను గూర్చి తెలిసికొనవలసివచ్చెను.

ఇట్లు తడు సాయంకాలమువఱకును గడిపి తరుపరి యొకింతవ్విశ్రాంతిదీసికొన క్లబ్బున కేగవలయునని బయలుదే రెను. మార్గమధ్యమున నాతడేమాలొలించు కొనియెనో గాని క్లబ్బున కేగుటమాని నోయగ్ చిట్పూగురొడ్డున కరిగెను.

1978-5 నెలకు గృహమును సమీపించి తలుపు తెట్టెను. లోపలినుండి యొక యువకుడు దూరదేచి తలుపు తెరిచెను. గిరిధరుడు లోనబ్రవేశించి యాయువకునితో “నయ్యా! తమతో కొంతకాలలాన నీయున్నాని నమమిత్తురా యని ప్రశ్నించెను. యువకుడతనిని సగౌరవముగా లోనికిదోడ్కొనిపోయి “అయ్యా! ఆ యావముపై గూఁపచుండుడు. తమరేవిషయమునుగూర్చి మాటలాడనేచి”రని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుడు డాసీయికి “అయ్యా! అందువారు నమలకుమున్నీ గృహమున సిగుపగు మనుజు లొగిరికొకరు పొపచుకొని మరణించిరను సంగతి తెనుగు దెలియునా?”

యువ—తెలియును అందొక్కడి యిటనొకనన్న రమునాడి నివసించుచున్నాడట. రెండవయూతం డెవ్వరో నే నెఱుంగను.

గిరి—ఆతనిపేరేమి? ఇప్పుడతని కుటుంబ సభ్యులు నెక్కడున్నది?

యువ—ఆతనిపేరు భవానీసింగు ఆతడును యొక వృద్ధుగాఁను నిచ్చట కాపురముండిరి ఆతడు చనిపోయిన పిమ్మట నామెయెచ్చటితో వెడలిపోయినది.

గిరి—ఆమె తనతో సామానంతయును గొనిపోయినదా? లేక నయ్యది యింకను నిచ్చటనేయున్నదా?

యువ—ఆమె యొక్కతియే వెడలిపోయినది.

గిరి—ఒకసారి యాతనిపెట్టెలు మున్నగునవి శోధించి
పవలసియున్నది

యువ—ఆమె తాళమునైచికొని పోయినదిగదా?

గిరి—కానిది. ఆతాళముపై నేను నీలునైచెను.
రేపు తగుముహూర్తము గలుగుటకే యాగది శోధితము

అనుచు తానెవ్వరైనదియుఁ నెందులకరుదోచి నదియు
తానాతని పెట్టెలో నాతని యుంపుడుకత్తి నామముగాని—
ఛాయాపటముగాని లభించునోమోయని శోధించవలసియున్న
దనియును జెప్పెను యువకుడుంబయి కింగీకరించెను గిరిధరుఁ
డా. యింటికి పోకి బీగము నైచి యుద్ధానిపై నీలునైచి యు
దయమువలనను నెవ్వరువచ్చినను దలుపు చెరుచుటకు వీలులే
దని జెప్పుడని బట్టి యాతనికిడ సెలవుదీసికొని వెడలి
పోయెను.

* * * * *

గిరిధరిలారు మరునాడు కేశవలారును పెంటసిడుకొని
వచ్చి పొరుగువ్రుము యిరుగు పొరుగున నున్నమనుజుల
మువ్వరను బిలిపించి వారియెదుట నాగదితాళముల దీసిరి.
గిరిధరుడు పత్తివస్తువును జాగరూకతతో పూశీలించుచుం
డెను. ఆగదియందు నాలుగైదు పెట్టెలును, వంటసామ
గ్రియు గలవు; ఆపెట్టెల నొక్కొకదానిని యెరుచిరి. ఒక
పెట్టెలో కొన్నిబట్టలుండెను. ఒకపెట్టెలో నాహారపదార్థ

ములున్నవి. మూకవపెట్టెగు దెరచిరి. అంచేనో గొన్ని పుస్తకములును కాగితములు నుండెను. గిరిధరుఁ డాకాగితముల నన్నిటిని పరిశీలించెను కాని యం దాతని కుపయోగించు పత్రముక్కటియు లభింపకయ్యెను. నాల్గవపెట్టెను దెరచిరి. అందు విలువయైన ననవచ్చునట్లు, రెండు వెండిగిన్నెలును యున్నవి-ఆగిన్నెలపై నిలాసములను గిరిధరుఁడు పరిశీలించెను. కాని యవియు నాలనికెక్కువగా నుపకరింపలేదు. ఒకదానిపై యాగిన్నెను ఆ కూరుచేసిన కంపెనీపే రున్నది. రెండవదానిపై “భవానీసింగు”యని పేరుండెను. అదిలివస్త్రములన్నియు నీవలకుఁదీసి చూచిరి. అనుగుభాగమున నొకటిరెండు కాగితపు పీలిక లున్నవి. గిరిధరుఁ డొకపీలిక నందుకొని యొకదానిని విప్పి యుట్లు చదివికొనియెను.

“నీవు మారమున నుండుటచే నీవర్జనమగుటయే కష్టముగానున్నది. కావున మావీధికి నీబసమ్మాకొనుము. అట్లొన రించినయెడల నీవెల్లపుడును నామొంటచున్నట్లే దలంచెదను. కాదందువా! నేనే క్షిడపూరున కరుదెంచెదను. తగిన అట్లొ కటి యద్దెకుమాటలాడి యుంచుము. నీపైగల మోహమును విడువజాలను. నినుబాసి నిలువజాలను....” కొన్నియక్కరములు స్వల్పముగా నుండుటచే గిరిధరుఁ డుత్తరముయొక్క తుదిభాగమునుగూడ చదువుకొనెను. “త్వరలో నీనమిషమున నొకటిరెండు గృహములలో నీకద్దెకు గదులు లభింపగలవు.

అద్దె యెక్కువయ్యెనుగాని యాలోచింపవలదు సాధారణము ముఖ్యముగా నెల్లసంగతులును మాటలాడగలను." ఆయుత రమునకు చేవ్రాలుగాని తేదీగాని లేదు. రెడచకాగితమును దీసెను, అదియొక బిల్లుగాగినము అందునను భవానిసింగు నానుమేయున్నది. కాన దస ప్రమాదముగ నున్నది నని యాతడు చింతించి యుగదితలుపుల నెప్పటికె మూయించెను.

భవానిసింగు మండిరమును పరిశోధించుటవలన నాతని యుంపుడుకడ నెక్కడ గోలుగోలున్నాను కోట్లననే యుండ వచ్చుననుట స్పష్టమయ్యెను. కాని గూవీధి చుండు పెక్కురు గణికాంగనలుండుటచేగగా నాయకుగా లెన్వడెయో గుర్తించుట మిక్కిలి కష్టమనియు, నింకను గొన్నియాధారములు లభించినగాని కార్యము సాధింపబడదనియు నలంచి గిరిధనుడు హంతకుని చరిత్రనునుగూడ నామూలాగ్రముగా నెఱుంగుటకు సంకల్పించుకొనియెను. 'ఆతని ఫోటో నొసంగియున్నను పోలీసు లాతనియునికి యెక్కడనో తెలియజాలకుండిరి. ఇంక నీతనిచారిత్ర మెట్లెరుంగవగునాయని యాలోచించుచుండెను. ఇంతలో నాతని కానాడు భవానిసింగునింటినుండి వెడలిపోయిన మునుపలి తిరుగవచ్చిన కొంతయుపకారిగా నుండునని నలంచి పైల్లిఫోనులో తాను తొలుత 1978/5 గృహమున గాంచి మాటలాడినయువకుని బిల్చెను. అతనితో నిల్లసంగభాషించెను.

“అముడుగిలి సామా నుకొట్టకై తిరుగవచ్చినదా?”

‘మరిచి. వచ్చినతోడనే నాకు వత్తమానమంపుడు.”

“రానియెడల నామెయునికి దెలిపి సామాను బంపు మనన గూడ నాకెఱిగిపుడు.”

ఇట్లుతడు మాడలాడుచుండగా కేశవలాలు లోనికరు దెంచెను. గిరిధరుఁ డాతని నొకయాననముపై గూర్చుండవల సినదనిజెప్పి ఘోనులో నాయుచునున్న కిట్లనియెను. “నీ వీవిషయ మున జాగరూకత వహింపవలెను మరచెదవునునూ!” యని హెచ్చరించి కేశవలాలును సమీపించెను.

నాల్గవ ప్రకరణము.

మరియొక హత్యయా?

గిరిధరుడును కేశవలాలును యిట్లు సంగభాషించుకొనిరి.

“పోటో చాలవఱ కుపయోగించినది.”

“ఎవ్వ?”

“అవీధినున్న వేళ్ళలయిండ్ల కరుదెంచు విటులకీపోటో సాజూపి యీసాని నొండుగురువంతుని యొకఁని ప్రశ్నించితిని.

పలువురు తా మాతని నెఱుంగుమనిరి. కాని యొక్కరుఁడు మాత్రము వాని నెఱుంగుమనియు ఆతని నివాస మాలీపూరనియు జెప్పియుండెను. ఆలీపూరునెడలి యందు వాకబు చేసితిని.”

“లాభించినదా?”

“లేదు.”

“అట్లు జరుగునని నేనును దలంచితిని.”

“ఎందువలన?”

“ఎవ్వరును యెరుగని యాతని నాతఁడుమాత్ర మెరిగి యుండునా? ఒక నొక వేళ నెఱిగియున్నను, యాతఁ డాతని యుండుచుక జైనుగూడ నెరింగియుండును. మీతో నెవ్వరినం గతి దెల్పిరో వానినె నగుర్తింపగలరా? అని యునికి దెలియునా?”

‘ఆతనిని గుర్తింపగలదు. కాని యాతఁడెవ్వఁడో యెక్కడనుండునో దెలియదు’

“ఇప్పుడైన దెలిసినదా! వాడెవ్వఁడో మిమ్ము నందించుటకల్లు జేసెను. ఆలోచింపగా నీహంతకునకు, బంధువైన నీతఁడు మావాడనిగాని, యాతని పోబడి తెలియనియెడల మావాడొకడు తప్పిపోయియుండెనని గాని దెలుపువారు లేరైరి. ఇదియన్నిటికంటె చితిముగానున్నది. నాకెంకొకయను మూనముగూడ గలదు. ఎవ్వఁడెకొఱ్ఱ క్క ముమన్నేమీచు

చుంటిమో యామె పలామనసూక్ష్మమును పఠించునని దోచుచున్నది.'

‘ఇంకేదిమార్గము?’

“ఒకటే మార్గమగపడుచున్నది. ఆమార్గము ననుసరించుటకు నేనే బూనుకొనవలయునని యున్నది. నేటిరేపట నేనొక పటనాటకమూడ వలసియున్నది. తమరుగూడ నొకపాత్రధారణమొనర్చి నాకు దోడ్పడవలయును.’

‘నాసహాయమా! ఏవిషయమున?’

‘చెప్పెద నంతవఱకు కావిండు’

‘ఇంక నిప్పుడు చేయవలసిన దేమున్నది?’

“1978-5 యింట నొకయుత్తరము దొరికిననంగతి మీకు జ్ఞాపకముండవచ్చును. ఆయుత్తరము ప్రాశుశః యొక వత్సరమునకుఁ బూర్వము వ్రాయబడి యుండునని దోచుచున్నది. అందలి వాక్యములలో నొకవాక్యము మాప్రేమ మనకనుకూలించునదిగా నున్నది. ఆవాక్యమును మరల జదివెన నాకర్ణింపుడు. అంచువలన మీకేమేని దోచునేమో యాలోచింపుడు! ‘నీవు మావీధికిరాకున్నయెడల నేనే కీడ పూరువచ్చెదను తగిలయిల్లొకటి మాటలాడుము. అంతియే గాని నిన్ను విడచియుండజాలను నిన్నువిడచి నిలువజాలను’ ఈవాక్యము లెట్టియర్థమును స్ఫురింపజేయుచున్నది. బాగుగా నాలోచింపుడు.’

“అలా, జామెవలపులమగండనియు యాతని ననుక్షణమును దర్శించుటకామె యుబలాటపడుచుండుననియు దెలియుచున్నది.”

‘ఇంతమాత్రమేమా? ఆమెయొక యద్వైమింట నివసించుచున్నదినుట తెలియుటలేదా? వలపధికముగా నున్నయెడ వానినేవోవిధమున దనకొంపకు జేర్చుకొనును. అద్వైకొంపలో నుండుటచేతనే యిచ్చటగాకున్న నొండొకచోట నుండవచ్చునని భావించియుండును.’

“అవునవును.”

‘కాన నిప్పుడు లోయగుచిట్నూరుగోడ్డున 1978/5 సమీపముననున్న గృహములలో నొకగృహమున నామెనివసించియుండుననుట నిశ్శంకము. కావున యాపరిసరముననద్వైకుగొని నివసించుచుండు గణికలలో గొందరి నానుమూలైన గనుగొనవలయును. ఈమాత్రము సహాయమిప్పుడొసరించిన యనంతరముగండవలసిన నాటకముయొక్క కథావిధానమును గూర్చి విచారంతము.’

కేశవలాలందుల కరికీకరించి మరునాడె యక్కార్యమును సాధించుకొని వత్తుననియెను. ఇరువురును కొంతకాలము వినోదముగాముచ్చటించుకొని సాయంకాలమయినతోడనేక్లబ్బునకేగిరి.

*

*

*

*

*

ఒక దివ్యసౌధమునందొక యువకుడు గూర్చుండియుండెను. ఆతని యుడుపు లతిసున్నితములై శరీరచ్ఛాయ నిట్టిదని బాగుగ దెలుపుచున్నది. ఆతనిబొడగాంచినవాడు, స్వస్థవిగ్రహమని దలంతురుగాని నిక్కంపుమఁ జనిగాఁ దలంపడు. ఆతని ముఖమున చిఱువవ్వు తాండవమాడుచుండెను. ఆతనిపార్శ్వమున నొక్కయువతీనణి సాక్షాత్కరించిన రతీదేవియో యనఁబొంగుచుండెను. ఆమెయు దివ్యసౌధముననుండి తమమలమును దయారుచేయుచుండెను.

ఆతఁ డామెచురుకముబట్టి ముద్దులాడుచు “నేటికి నీ యట్లి సుందరీమణి సునానూసముగా లభించుట నాభాగ్యమనియే దలంపవలయునుగదా?” యని బల్కెను.

“ఒక్కనాటికే సంతృప్తిజెందుచుంటిరే.”

“పురుషు లల్పమునకే సంతోషింతురు.”

“అనగా నేమో?”

“అసంగతి నేనెప్పు జెప్పగలను.”

“సరసులకు దెలియకుండునా?”

“తెలిసికొనుటకుఁ దగిన యవకాశము లభింపనే లేదు గదా! ఇంక దెలిసికొన యత్నించెదను.”

“ఇంతమాత్రమైన ననుగ్రహమును నాపైనుంచితి రదియే పదివేలు.”

“నీపై సంపూర్ణమగు ననుగ్రహ ముపవలయుననియే నాయభిప్రాయమని జెప్పియుంటినిగాదా?”

“నేనుమాత్రమో! వలకంటినా? మీయిచ్చనచ్చినట్లు దిద్దుకొనుమంటినిగాదా?”

“కట్టుబాట్లకులోనైయుందునని బానయిచ్చెదవా?”

“ఇంతకంటె పెరచోటచేమి బాముకొనగలను?”

“మొక్కపేపల్లలోఁ బడినసంగతులన్నియు వింటివిగాదా! అట్టియొక సమ్మికగురుకుట దుర్ఘటముగాదా?”

“ఎవ్వగో జాతితక్కువముండ యేదోజేసినదని యెల్లరును యట్లే చేయుచురా?”

“సంతతిత్రముగా దానినప్పించుకొని పోయినదో! మువ్వరను బూతిలోఁ గలిపి నది.”

“అదిప్పించుకొనుటయే సిద్ధమగునని పత్రేదారుబాబామెను బట్టుకొనుటకై విశ్వప్రయత్నములు జేయుచున్నారు. నేడో రేపో దానిచాపము పంజరమగును.”

“ఈసంగతి సిక్కునమేనా? పేపల్లలో నానిషమ మేమియు వ్రాయబడియుండ లేదే? నీ క్లాస్సీసంగతి చెలిసినది?”

“నాకేగాదు. ఈవీధిమన్నవా రెల్లరకునుగూడ చెలియును. ఆవిచారణదినమున నిచ్చటివా రనేకులు న్యాయస్థానమున నుండిరి.”

“అమె మీన్నేహితుగాలె యనుకొందును.”

‘ఏమనుచుంటిరి. ఆమె నా సేహిత రాలా! మీ కెవ్వరు జెప్పిరి?’

‘ఎవ్వరును జెప్పియుండ లేదు. నేన యూరకయనుగు చుంటిని. ఒక వీధినున్న వారగుటచే నట్లడిగితిని.’

“ఆమెయు నీవీధినేయున్నవా?”

“నీవామెను జూచియెననుండ లేదా ? ఆమె పేరైనవిని యుంటివా?”

‘అంతటినోము నోచుకొనలేదు. లేకున్ననీపాటి కాగిరి ధరలాలుకారికి సంగతి నెఱింగించియే యుందును.’

“అట్టి యుద్దేశమే యున్నయెడల నప్పక దెలిసికొన గలవు.’

“ఎట్లు?”

‘ఆమెనుజూడకున్న మానె, నామెకొఱకువచ్చువారి నైన నెఱిగియుందువు.’

“నేనెవ్వరినియెరుంగను. అప్పటిలో నేను గ్రామాంతర ముననుంటిని. కాని యామెవిటులెస్వరో గుర్తించుట నాకెట్లు వీలగును.”

‘పోనిమ్ము, వారిగొడవ మనకే?’

యనుచు నామెయొసగుతమ్ములము గైకొని రాత్రిసుమా రెనిమిదిగంటలకు దిరుగవచ్చెదను; బజారునకేగెదను. అనుచు

లేచినిలుపబడెను ఆమెయు నాతనిచూలింగనమొనర్చి త్వగలో
రావలసినదని బల్కుచు నాతనిసాగనంపెను

ఆతఁడెవ్వరోయని పాఠకమహాశయులు కొందలమందు
చుందురేమో? అతఁడు గిరిధరుడని వేరుగజెప్పవలసిన పనిలేదు
అతఁడేవిధముగా నొకరిగర్తరినఁగి చూచినయెడల, నామె నివా
సము దెలియనచ్చుననిదలంచెను. నాడాతనిగావారాంగనతో
జరిగినసంభాషణమున నించుకంతయు లాభముగలిగియుండ
దని పాఠకలోకమునకు దెల్లము కేశవలాలనుగూడనిట్లే సం
భాషింప సింకొకయింటికి బంపియుండెను.

రాత్రి సుమారేడుగంటలకు గిరిధరుఁడు కేశవలాలను
గలసికొనియెను. ఆతఁడెట్లు తనవిచిత్రచర్యయొక్క ఫలితమును
జెప్పియుండెను. “నేనేగియుండిన గృహమున నిరువురువా
రాంగనలుగలరు వారిలో నొక్కతె నిరకాలమునుండి యా
యింటనే నివసించుచున్నది వెనకనొకసారి యామెయింట
నేనో కొన్నినగలు చోరీయూర్చి లభించియుండెను. కాని యవి
యామెపెట్టెయందుగాక, యామెకొత్తకై చూడెంచినవాని
పెట్టెలో నుండుటచే నామెశిక్షలేకుండదాటినది. నాటిమొద
లు నేటివఱకామె పోలీసులయెడ కడుంగడుభయముగలది.
కావున నామె చెంతకే నేనుపోయి, యా రెండవ యామెనుగూ
ర్చి వాకబుచేసితిని. ఆమెయు సత్రవనర్తనము గలదనియును,
ఆమె యెవ్వనో యొక్కనినే నమ్ముకొనికాలయాపనముచేయు.

చున్నదనియు జెప్పెను. తదుపరి యీహాత్యలకు కారకురాలైన స్త్రీ యెచ్చటనుండెనో యెఱుంగుదువా యని ప్రశ్నించితిని. ఆమెసంగతి తానేమియు నెఱుగనని జెప్పెను. తదుపరి నేను హంతకుని ఛాయాపటమును జూపి యీతని నెప్పుడైన జూచి తివాయని ప్రశ్నించితిని. ఆమె యాపటమును పరిశీలించి చూచి—ఈతని నొకటి రెండుసార్లు మాత్రమే జూచియుంటిని. 1978/5 యటనున్న యెవ్వనికొరకో యీతఁడు వచ్చుచుండెను కాని యీతఁ డెవ్వనో నాకు దెలియదు వారము పది దినములుండి యీతనిజాడయే గాఢింపకున్నదని యుత్తరు వొసంగెను అంత నేనూరకుండ 1978-5 గృహమున కీతఁడు గాక సింకెన్నవైన తరచు వచ్చెడువారా? యని ప్రశ్నించితిని. ఆమె యందులకు దన కావిషయము దెలియనని యుత్తర మిచ్చెను. ఆలోచింపగా నామె కింశకంఠె నెక్కుడుగా దెలియ దని దోచుచున్నది మీరేగిన యట నేమేని విశేష మున్ననా యని ప్రశ్నించెను. గిరిభటుడును చిటుకవృక్ష “సమావధలిత మునే పొందితిమి. కాని నాకొక యనుమాన మున్నది. హంతకుని వాక్యములలో నామె వారాంగనయని జెప్పియుండెను. కాని మాశలుకులనశ్య మొతయుండునను సనుమాన మిప్పు డుదయించుచున్నది. రేపటిదినంబున నిట్లే మరియొకచోట గూడ నీనాటకమునే ప్రదర్శితము. అప్పటికిని యాచోకే దొర కని యెడల నింకొకమాగ్గ మనుగరింతము. అనిషయ మటుం

చుడు. మీతో హంతకుడు క్షిద్రపూరులో నివసించుచుండునని దెల్పిన యాతడైన మీకు గాన్పించియుండెనా?

“లేదు. ఆతనికొత్తకై యత్నించినదేదీ! రెండురోజుల నుండియు వేరొకవిషయమునుగూర్చి యాలోచించుచుంటిమి గదా?”

“రేపటిదినంబున నైన ప్రయత్నము సేయుడు”

“మీరాతనికిండు సంబంధముండి యుండునని భావించు చుంటిరా?”

“లేదు. కాని యీతఁడు మీతో సత్యమేల జెప్పియుం డెనో యెఱుంగవలదా?”

“ఆతఁడు సామాన్యముగా గాన్పించురా? ఆతనికొర కొకటి రెండుదినములైన యత్నింపవలయును.”

“కానిండు. ఈలోపునవచ్చిన కొందరయేమున్నది నాడే మీరాతని నివాసమును దెలిసికొనియున్న నిప్పు డితఁగా శ్రమజెందవలసిన పనియుండదుగదా?”

“ఏమిచేయుదును. ఆతఁ డెదోపన్నికై త్వరితముగా నేగుచుండెను. నిలిపి మార్గదూటకైన వీలుచిక్కినదిగాదు. ఈమారాతఁడు గాన్పించియున్న నాతని నివాసమును దెలిసి కొనుటయేగాక యాతనిప్రవర్తన మెట్టిదో గూడ తిప్పక గను గొందును.”

అంతరంగము గిరిధరుకు కేశవలాలాచార్య నమ్మగొని కృహోన్ముఖుడై జరిగినది. అందుకు 10 గంటల క్లిష్ట చేరుకొనియెను.

ఒకనాడుదయము తొమ్మిది గంటలకు గిరిధరుడును కేశవలాలాచార్యుని 1978-5 కృహమున కేగి యందలియవకునితో మాటలాడవలయునని బయలుదేరి పోవుచుండెరి. వాగు లోయ చిట్టానోడ్లనకు మలినాలుగుగృహముల నుదాటినపిమ్మట కొక బుగళిచ్చ నేబొందుది కేశవుని జనులు మూగియుండిరి. కేశవలాలాచార్యునిగాంచి యట్లందరును మూగుట కేమి కాణనూ యని పించి గనుక వేగము నొకించుకొని చిట్టానోడ్లనకు పోయి బిలచి "ఇదే" మని ప్రశ్నించెను ఆతడు పనివయముగా "ఒకహత్య జరిగి పోయినది" అని పలికినది. "మృత్యువు మృత్యువు" అనియెను. అపలుకులు చెప్పినట్లుగానే గిరిధరుకు 'వని' హత్యయూ' అని బలుకు నాగుండునని పలుకుచుండెను. కేశవలాలాచారి పలుకుచున్నది నా నెఱిగిన కొరకు 'మృత్యువు' గాగు వచ్చి. వాని గాంచి" అని ముతకు నటు పునోపి మార్గమును జేరియుండెను.

గిరిధరుడు లోనకేగి చూచునట్టి రక్తావాహమున మునిగియున్న యొక శరణు గాస్పించినది కనుగొన్నవారి కనుకు మిగిలిన గొలుపుచుండెను అభయంకరదృశ్యము

ను కనుగొనుటకు దుస్సహాయముగ నుండుటయేగాక, రక్తము, నలుమూలలకును చెదిరి యూచుట్టుపట్టులనున్న బట్టలపై బడి యీ యాస్థలమును గూడ భయంకరియైనదిగా నొనర్చును గిరి ధరుడి చుకంతయు భీతితో యాశ్చర్యమును నమిసింది - నికించి 'మరియొక దాగుణముగ మరియొక 'అమహాత్య' యని పల్కి, కేశవలాలతో నయ్యా' మంక సీమూక నావల నుండునన్న జేయుడు. కొలదిగా నీగివిదెప్పింపుడు. ఈశవము ను రక్తస్రవాహములనుండి వెదకితీయించినగాని యీత డెల్లు మగణించినది యు దెలియకు. కేశవసేను దాతనిపల్కు లాలించి జగలాద్వర్తిని వెదలిపోవలసినదనియును యొక కృష్ణు మ్రాతమే ముండి కొలదిగా నహమును చేయవలసివనియు జెప్పెను. జగలవనమును ముట్టగిడి కడలి యొకింతవరకు ముననన్న యొక పేడ యగుటయై గూడ చుండి యుండు ముగ్గురుగునాజు లెక్కగనింకియో బాల్చీలను పెట్టి పోయి ముననన్న కొళా నిర్మించి జలమును గర్జింపఁచుకొని వచ్చి.

గిరిధనుడా మనుజులసహాయమున యాశ్చర్యమును గడి గి యొకచో బగుండబెట్టి యీతని గుమ్మలన్నియు రక్తమయ ములై యుండుటచే వాటిని నీసివేయించి యామనుజుని కోటుజేబులలోనున్న కాగితములను గెల్పును వాచీయును వేరుగాదీ మంచి యొకచోట మంచెను, తగుపా గృహమాన

యును పరిశోధించెను. ఎక్కడిను పనుస్సువంచారమున్నట్లు
 గోపదయ్యెను. ఆమహాపుత్రుల సహాయమున నిల్లంతయును పైతి
 నిగ్రము వెలకను. నొడ్డితొక్కేగి చూచును. పదముల గుత్తులు
 గాని యెప్పుడైన నొక్కేగు వంచిన గడగాని కాన్పింపదయ్యెను.
 ఆతఁ డీవినిత్రహత్యకు కారణమేమై యుండునా మని యాలో
 చించి యడమిగొమని నిర్ణయింపజాలక దనకు సహాయముజేసిన
 యామువ్వును మనుజులను బిలచి “మూరెవ్వరు. ఈసమీపమున
 నివసించువారి నెవ్వరినైన నెరుగుదురా యని ప్రశ్నించెను.
 వారిలో నొక్కరు డిట్లనియెను. “అయ్యా! యీగృహమున
 కానలనుండు యింటకీ నను నింపించుచుండును. నీగురువును
 కొలదిహారముననే యున్నాడు” అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. గిరి
 ధరుఁ డాతనితో నిట్లు సంభాషించెను.

“ఓయీ! ఆశవమును జూచితివిగ నా! ఆతఁ డీయింట
 నివసించువాడగునా?”

పురుషుడు—కాదు. ఆతఁ డీవఱకెప్పుడును నాకు గన
 బడియుండ లేదు.

గిరి—ఈయింట నివసించు వారేమైయుండిరి. ఇంటగల
 వారందఱు నెక్కడికిపో యుండిరో తెలియునా?

పురు—ఈయింట నొకయువతీమణియు నామెభర్తయు
 నివసించుచుండిరి. ఈమెభర్త సుమారొక నెలదినములకు
 మున్నె యేదో గ్రామాంతరమున కరిగియుండిరట. వారింకను
 వచ్చియుండ లేదు. ఈలోపుగ నిట్టియవాంతరము జరిగినది.

నాచీని, కాగితములను కేశవలూలు జాబితానాసి పలువురిచే సంతకములు చేయించి జాగ్రత్తపరచెను. సింధురండు మణిభూషణుని బిలచి 'యూయలగుండు గామె యెచ్చటికో వెడలిపోయినది. ఈగృహము పట్టు నదలిగవుట మంచిదిగాదు. ఇం దింకను విలువయైన సామానులు గనబడుచున్నవి. దీనిని నీవు జాగ్రత్తగా జూచుచుండుటకు సమ్మతించెదవా?' యని ప్రశ్నించెను. "అయ్యో అట్టి పని మాపై బెట్టుకుండు. సదా యీగృహమును కావలిగాయుట కెవ్వనికీ దీ-క" యని శూతండు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. అంతట గిరిధరుడు కేశవలూలునుజూచి "యూయలట గలచెస్తువులన్నియు జాగ్రత్తపరచువలసియున్నది. ఇంతేకాక యీహాశ్యకు సబంధించిన కాగితములు గాని, వస్తువులుగాని కొన్నిలభించిన లభింపవచ్చును. ఈయింటినుండి వెడలిపోయిన తుణిమణి యెవ్వరో, యెదుల కట్లు వెడలిపోయిందో దెలియుట కివకాశము గాన్పించుటలేదు. కావున యీగృహమునకు తాళమునైచి సీలుచేసి నీవు స్వంతముగా నానునత్రాకబోయి యాశవమునకు పోటోదీయించుము" అని బల్కెను

కేశవలూలు అప్పటికే 12 గంటలగుటచే గిరిధరుడు యీగృహపరిశోధనమున కింకను జాప్యముచేయునేమో యని త్వరితముగా తలుపులన్నియు బంధించి వీధికవాటమునకు దాళమునైచి సీలుచేసి యిరువురు రక్షకభటుల నటకావుంచి గిరి

కరుణతో "నయ్యా అమ్మమ్మికి బోయవచ్చి భోజనంగాచరించిన నెలకే తమ స్నేహము కనుబొమగా అంకితమిగువు' మును గలది ముచ్చటికి వున్న రావచ్చు"నని బల్లి. వెడలిపోయెను. గిరిగూడు మణిభూషణుడు జెప్పిన వాక్యములనే ప్రార్థనతో సిద్ధాంతములు కావించుచు మెల్ల మొంటిగంట యగుప్పటి కిల్లునేగుకొనియెను.

ఎదచు ప్రాకరణము.

పరిశోధన—ఇదలి చిత్రమిదియా!

నాటి నా సుగంధము సుమారు ని గంటలగు కేశవ లాలును గిరిధరుడును పాత్యజగినిగృహమున కరిగిరి. ఆమంటనుండు వస్తువులను జాగరూకతతో పాఠీలించిరి. శయనగారమును పరిశోధించుచుండగా నొక పెట్టెనుండు కొన్నియుత్తరములు గాన్పించినవి గిరిధరు డాయుత్తరములన్నింటిని వెలికిదీసి చూచెను. వానిపై చిరునామాలన్నియును నొక్కమదిరిగానే యుండెను. ఒక్కటొక్క

టిగా పరిశీలించెను. అన్నయును యాచిరునామాదారు కలకత్తానుండిగా పంపియిగావు. అందుకొన్ని యుత్తరములు పుశలప్రశ్నపూర్వకములు. మరికొన్ని శుభలేఖలు. నాలుగైదు శత్రువులముక్తమే ప్రేమ లేఖలు—వానిని గిరిధరుడు జాగ్రత్తపరిచెను. వాగురువును చాలనతి కాయంతి సంతయు శోధించి, 7 ని మందెప్పుడు పయోగకరములగు నవెవ్వియు లభించియుండలేదు.

గిరిధరుడు యీ లేఖన్నిటిని గొనివచ్చి చావడిలో గూగుచుండి పనలో జరివికొనియెను. మరల నిగొకమారు చదివి చుటచున్న పక్షకభటుబిలిచి 'ఓయీ నీవేగి మణిభూషణుకొక్కసారి దోడ్కొనిమ్ము' అని సూచనానిచ్చెను. ఇంతలో చేతలలాలుగూడ నచ్చరికగుదెంచి "ఏమిమహాశయా! యేమో బూలోచి చుచు 'వైట్లూ'గని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుడు ఈ మంట ని సే ని తొణిమణి యసాధ్యుగాలి నలె నున్నదే—మరియూలోచి చుచు నిది' అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఇంతలో పక్షకభటుడు మణిభూషణుని దోడ్కొని వచ్చెను. గిరిధరుడతనిని గూర్చుండమనిజెప్పి మల్లు ప్రసంగించెను. అ గూర్చి యీ మంట నివసించు యీతని నామముమీకు దెలియునా

మణి . . . గలగారామ్.

గిరి—ఆ నిభ్యాపేరు?

మణి — ఆతఁ డామెను లీలానుచి బిలుచుచున్నాడు నాకు

గిరి — నామధునియను భార్యభర్తలని మీరు సత్యము
ముగా జెప్పకలరా?

మణి — వాచ్యునికరుడెంచి సుమారొక నత్తకము
దాటినది అప్పటినుండియు నాగన్న ప్రవర్తన ముచును నాకు
అనుమానమును కనికంశము లేకుండెను

గిరి — నాకేమిటి కేవలము తరచుగా చెప్పుచుండెను
వారా?

మణి — చెప్పజాలను.

గిరి — భర్త యూ కేకనైతికముగా నెఱుంగుకొని పా
యు నిటనుండురా? లేక యెవ్వనైన నహంకారము మిగుల
బగులప బ్రోచుకొనినా?

మణి — ఒక్కతె గో యున్నాడు నీ లోకమున

గిరి — ఈ హత్యవృత్తాంత మహామృతము మీరెవ్వ
కును మెచ్చి పోయిపంపినది?

మణి — సుమా రెసిమిదగలలగు ముఁమూలుగా
పాలనొసంగువా డరుడెంచి పోచెను. లోపలినుండి యెక్కిన
వ్యక్తియు వినరామిచే తలుపునుగెఱచి కేకనైచెను. అప్పటికిని
జవాబు రామిచే లోనికేగిచూచెను. వాడీచలికరుడెంచి లో
పలశనమున్నదని యెల్లరకును జెప్పెను. అంత మేమెల్లగమును
గుమిగూడి లోనికేగితిమి అప్పుడు మేమే మొనిని బ్రతిమాలి

పోలీసురాణాకు బంపితిమి. ఇంతలో ననుకొననియట్లు తమరకు దెంచిరి.

గిరి—ఈ లేఖలవలన గంగారా మీమెభర్త కాడనుట తెల్లమగుచున్నది. కానిండు, గంగారాముగాని లీలాగానిమీకు గాన్పించిన వారిని గుర్తింపగలరా? మాకునీయింటివారి పోటోలైన దొరకైనవికావు.

మణి—గుర్తింపగలను.

గిరిధరుఁ డా లేఖలోని యంశములనుదననోటుబుక్కులో నోటుజేసికొనుటకై నోటుబుక్కునుదీసి మాటలాడుచు పుస్తకమును తల్లకిందులుగా బట్టుకొనియెను. అందుండి రెండుపాటోలు క్రిందబడియెను. మణిభూషణుఁడాపాటోలు రెంటిని వైకెత్తిచూచి “యిదే గంగారాముపాటో దొరకలేదంటిరే” యనిబల్కెను. గిరిధర్కుఁడాశ్చర్యమగుండయ్యెను. ‘ఏమీ యీ పటమా! గంగారామువిదా! బాగాగుర్తించితిరా?’ యని యూత్రతతో గిరిధరుఁడు ప్రశ్నించెను.

మణి—నందేహములేదు. ఆతనిదే యీపటము. నేను నిశ్చయముగా వచింపగలను.

గిరి—ఈచిత్రపట మాతనిదేయైనయెడల లీలయాతని భార్యగాజాలదు. ఈవిషయ మీతనిమరణవాఙ్మూలమే ధృఢీకరించుచున్నది. ఈమెయొక నారాంగసయ్యని యాతఁడు జెప్పియున్నాడు,

మణి—ఈతఁడు మరణించియుండెనా? ఎప్పుడు?

గిరిధ—ఒక మాసమునకు బైగా ! ఆతఁడు మరణించిన సంగతి నెఱింగియు, నాతనినితరులెవ్వరును యెఱుంగమి లీల యాతఁడు గామాంతరమేగియుండెనని యిరుగుపొరుగు వారలకు జెప్పియుండెను. అందువలన మీరయ్యది సత్యమనియే నమ్మియుందురు.

కేశ—మనకు గంగారామునిపేర వ్రాయబడిన లేఖలు నాలుగైదులభించినవిగదా ! అయ్యవి యీమెచేతనే వ్రాయబడియుండునా?

గిరి—ఇంక నుసం దేహమెందులకు. ఈమెతోలుత నె వ్వనియధీనములోననో యుండెను అపుడీమె గంగారాముని ప్రేమించియో లేక తన్నాదిరించు నాతనియెడగల్గు విరక్తిచేత నో యీతనికి లేఖనువ్రాసి యెల్ల యాతనిమోసగించి ఈ గంగారాముతో నరుదెంచియుండెను. మణిభూషణా! ఈగంగా రామునికేమైన పనియున్నదా?

మణి—ఎక్కడనో పనిచేయుచుండెనని యేదలంతును.

కేశవ—మధ్య భవానిసింగు సంబంధమెట్లుగల్గెను?

గిరి—గంగారామునికాతఁడు స్నేహితుఁడు. ఇంతియే గాక యాతఁడు సుందరుఁడు. లీల యాతనిజూచి ప్రేమించి యుండును. కాకున్నయెడల నాతఁడే యీమెను దనవలలో దగుల్కొన చేసియుండును. యిందువిఫలమేమున్నది!

కేశ—మనోహర సేనుని సంబంధమా!

గిరి—మనోహర సేనుఁ డామెరూపముగాంచి ముగ్ధుడై యామె నెట్లొ గలసికొని యుండవలయును. ఆమెకు ధనాశ గొల్పి లోబరచుకొని యుండవలయును.

కేశ—మనోహర సేనునితో సంబంధము గల్గియున్నట్లు దెలిసియు గంగారాముడిమెయెడ మక్కువగల్గి యుండునా?

గిరి—ఆమెనుగూడ దండించియే యుండును. గాని యామె తగుణీయణియగుటచేతను యామెపైగల మోహమీ తనికి దరుగకుండుటచేతను యామె నేమియుజేయజాలకయే యాతఁడు మనోహర సేనునితో నొకటిరెండుసార్లు మాగృహ మునకు రావలదని జెప్పియుండెను. అప్పటికిని యాతఁడు మాన కుండుటచే నాతని వధించెను.

కేశ—తనకాంత పెరవానితో బోవుచుండ నామె నేమియు జేయజాలక యాతని వధించుట కేనో కారణముండి యుండును.

గిరి—ఉడియుండును. గాని యాతఁడు తనచారిత్ర మును సర్వమును చెప్పకుండ మరణించుటచే నట్లు నిర్ధారణ చేయుటకును వీలులేకున్నది.

మణి—ఇదంతయును గందరగోళముగా నున్నది.

గిరి—మణిభూషణా! నీకిప్పుడేమియు దెలియదు. లీల నుగూడ బట్టుకొనినపిమ్మట సర్వమును నీకు చెప్పెదను. గాని

నీవు మాకొకనహాయము చేయవలయును. అదేమందువా ?
మే మామెనొక్కమార్తెన జూడకుండుటచే నాపెనుజూదియు
గుర్తింపజాలము. మా కనుచూసముగానున్నతరుణీమణిని నీకు
జూపిన నామెను గుర్తింపవలయును ఇంతియేగాక యామె నీ
యూర నెక్కడనైన నున్నదేమో పరికింపవలసిన భారమును
గూడ నీవు వహింపవలయును.

మణి—నాశక్తివంచనలేకుండ యత్నించెదను.

అనంతరము గిరిధరుడును కేశవలాలుచు యాగ్రహము
నకు దాళము వేసి మరల సీలుజేసి వెడలిపోయిరి

గిరిధరుడు కేశవలాలుతో పోలిసుతాణా కరిగినాడు.
లీలాగ్రహమున హత్యచేయబడిన యాతనియొద్ద దొరకిన కాగి
తములను వస్తువులను పరిశీలించుటకరిగెను. కేశవలాలా వస్తు
వులన్నిటిని దెచ్చి యాతనిముం దుంచెను. గిరిధరుడొక్కొక
వస్తువునే పరిశీలించుచు యజమానుని గుణప్రవర్తనము లిట్లుండు
నని వచించుచుండెను.

“ఈవాచీని బరికించినయెడల నాతడతిజాగరూకతగల
వాడనియు, సతిజాగరూకతతో వస్తువులను వాడుచుండు
ననుటయు స్పష్టమగుచున్నది. మరియు నియ్యది మిక్కిలి
విలువగలది యగుటచేత నాతడు ధనికుడగుట విదితముచే
యుచున్నది. కాని యాతని దుస్తులు విలువగలవి కాకపోవు
టచే నాతడించుక లోభగుణముగలవాడుగా దోచుచున్నది.”

అని యాగడియారము నచ్చటనుంచి యందలి కాగితములలో నొకటిరెండు పరికించెను. వానియం దాతనికి వచ్చిన యొక యుత్తరముగలదు. ఆ యుత్తర మీశ్రీనిధిచిరునామాకొక బంధువునిచే వ్రాయబడియున్నది.

“రామానందచటర్జీ”

1565-5 నెం. అలహాబాదు.”

గిరిధరుడు కేశవలాలతో “అయ్యో! ఈతఁ డీయూరు వాడుగాడు. అలహాబాదునివాసియని దోచుచున్నది. కావున నీనిలాసమునకు యీతని బంధువులెవ్వరైన నున్నయెడల రావలసినదని తెల్లగాము పంపుటమంచిది.” యని బల్కెను. కేశవలాల మంచిదని బల్కి తెల్లగామువాసి యొకరక్షకభటుని చేతికిచ్చి పంపెను. గిరిధరుఁ డాయుత్తరమును వెనుకకుద్రిప్పి చూచెను అది కలకత్తానుండి వ్రాయబడియుండెను. ఆయుత్తర మెవ్వరు వ్రాసియుండిరో దనపుస్తకమున నోటుజేసికొని గిరిధరుడు మిగిలినవస్తువులను కాగితములను పరిశీలించెను. అం దేమియు గమనింపదగినవిషయములు లేకుండుటచే వానిని కేశవసేనున కందించి “మహాశయా! నేటికి హత్యచేయబడిన కడపటిమువ్వరిలో నొక్కనిచారిత్రముమాత్రమే యెఱుంగుట కవకాశములు గలుగుచున్నవి. ఇందువలన మన మన్నేషించు తరుణిమణిని బట్టుకొనుట కనువైనమార్గములు లభించునేమో యనుననుమాన ముదయించుచున్నది. ఇదిగో చూచితిరా! ఈ

యుత్తర మిగ్రామమునుండి వాయవ్యమునకును ఈలేఖ వ్రాసినయాయని గలసికొన్నయెడల మన కీతనిచారిత్రము కొంత వఱకు దెలియగలదు నేనిప్పుడే యానని గలసికొని మాటలాడి వచ్చెదను" అనుచు లేచి తనమోటారుపైకిలుపై కాళీఘట్టమున కరిగెను

గిరిధరుడొక గృహములోనికిరిగి చానడిలో నున్న యొక బాలునిబిలచి 'అబ్బాయీ! విశ్వేశ్వరచటర్జీగా రింట నున్నారా' యని ప్రశ్నించెను. ఉన్నారని బల్కుచు నాబాలుడు లోనికికి చటర్జీగారిని దోడ్కొనివచ్చెను.

గిరిధరుఁ డాతనికి నమస్కరించి "అయ్యా! తమతో కొన్నినిముషములు మాటలాడవలసియున్నది. నమయమీయ గోరెదను. అంత చటర్జీగా రభ్యంతరమేమి రండు కూరుచుండి సావకాశముగా మాటలాడుకొందము" అనిబల్కి గిరిధరున కొక యాసనము జూపి తానొక యాసనమున గూర్చుండెను. వారిరువురును యిట్లు సంభాషింప నారంభించిరి.

గిరి—అయ్యా! నాలుగైదుదినములక్రిందట తమగృహమునకు రామానందచటర్జీ యనువారలు వచ్చియుండిరిగా?

చట—అవును. వచ్చియుండిరి నాలుగైదుదినముల క్రిందటనే యిచ్చటినుండి వెడలిపోయియుండిరి.

గిరి—నారు వెడలిపోవునప్పుడు మీతో జెప్పియే వెళులిగా?

చట—ఆతఁ డీ గ్రామమున కరుదెంచి సుమారు 15 దినములు గానచ్చును. నచ్చిన పదిపండ్లెండు దినములవఱ కుల్లాసముగనే యుండెనుగాని యనంతరముమాత్ర మాతఁడేల కో యలహాబాదునకేగుటకై యాత్రత పడుచుండెనువాడు. మేమాతనిని యింకొక కొన్నిదినములుండవలసినదని ప్రార్థించి తిమి. ఆతఁ డుండుటకు వీలులేదని బల్కెను. ఒకనాడు వాడుక చొప్పున నాతఁడు సాయంకాల మైదుగంటలకిల్లు విడచి వెళ్లి యుండెను. కాని నాడతడు తిరిగిరాలేదు. మరునాడును యాతనిజాడయు గాన్పి పడయ్యెను. అందుచే నాతడు వెడలి పోయియుండునని మేము భావించితిమి. ఏమీ మీరాతనిగూర్చి యిట్లు ప్రశ్నించుచుంటిరి?

గిరి—మీకాతఁడు బాంధవుడా?

చట—కాదు స్నేహితుఁడు—మీ రెండులకాతనిగూర్చి ప్రశ్నింపుచుంటిరో దెలిపిరికారు.

గిరి—అయ్యా! ఏమనిజెప్పుకును. ఆతఁ డీనగరమున హత్యగావింపబడినాడు.

చట—ఎప్పుడు! ఎక్కడ! హత్యచేసినవా రెవ్వరు! హాహా! యెంతమాటవినవలసినదెప్పుచు

గిరి—ఆతని శవమును నాలుగురోజులుక్రిందట మేము గాంచియుంటిమి అప్పటినుండియు దర్శాప్తుచేయుచుంటిని.

చట—కట్టా! ఎంతటిదారుణము జరిగిపోయినది? అయ్యా! ఆతఁ డెందులకై హత్యజేయఁబడియుండెనో దెలియ వచ్చినదా?

గిరి—లేదు ఆతనిశవము మాకుగాన్పించినయింటి యం దొకయువతి నివసించెడిది. కాని నాటినుండియు నా స్త్రీ గాన్పించుటలేదు.

చట—ఏమీ! యీతఁ డట్టిదురభ్యాసముగలవాడా?

గిరి—మీరాతని ప్రవర్తనమునుగూర్చి యేమైనదెలుప గలరను నాశతో నరుదెంచితిని.

చట—మీవలన విసిననూటవలననే యీతఁడీదురభ్యాస ముగలవాడని తెలిసికొంటిని. ఇంతకుమున్నెప్పుడును దుష్ప్రవర్తనమున కలవాటుపడినవాడని వినియుండ లేదు. వినఁబడవ కాశమైనను గలుగ లేదు.

గిరి—ఈతనికి ఒండువులెవరైన యున్నారా?

చట—లేకేమి.

గిరి—వారెవ్వరు. ఎచ్చటనున్నాగు.

చట—ఇగువురు కుమారులు. వా రలహాగాదులోనే యున్నారు.

గిరి—ఈతనిసీతిగతులనుగూర్చి మీరేమైనఁజెప్పగలరా?

చట—మంచియూస్థిపరుడు పరమలోభి. రెంరేండ్ల నుండి యుత్తరములు వ్రాయగా వ్రాయగా నిష్పడరుదెంచి నాడు. మృత్యువారనిని టీడ్చుకొని వచ్చినది గావలయును. కానిండు. ఆతనిశిష్యునికను భద్రపగుపబడియున్నదా? లేక దహనపరచిరా?

గిరి—మొన్ననే దహనపరచిరి.

చట—నాదే కడసారముగాబోలును. మంచిస్నేహ పాత్రుడు.

గిరి—అడుగమరచితిని. ఆతడు వచ్చినపుడేమైన సామానుగొనివచ్చెనా ?

చట—పెట్టెదెచ్చిన కూలిమనుష్యులకు కూలి యివ్వ వలసినచ్చుననియు, బండ్లకుబోయవలసి వచ్చుననియు నాతడు సామానేమియును గొనిరాలేదు.

గిరి—అంతటిలోభియా?

చట—రైలుఖిన్నులకు సామ్రా వ్యయింపవలసియుండు నని యెన్నడును యిల్లుగదలండు. కావుననే యీతనికి వ్యభిచారమున ప్రవేశములేదని మే మభిప్రాయపడుచుంటిమి.

గిరి—ఈయుత్తరము మీఠాతనికి వ్రాసినదగునా?

చట—అగును.

గిరి—ఈ ఎడనునకు తెల్లిగ్రాము పంపితిమి. కుమారులలో నెవ్వరైన నిచ్చటికరుదెంతురా?

చట—తప్పక వత్తురు. నేనుగూడ వారికిఁ దెలియఁ జేసెదను.

గిరి—వారెవ్వరైన వచ్చినయెడల తమగృహమునకే వత్తురు. అవుడు వారితోమాటలాడుట కవకాశ మిప్పింప వలయును.

చట—తప్పక—కాని నాదొక్కప్రార్థన. ఈ కేసువిషయమున తమరు శ్రద్ధతోఁ బనిచేయుఁడు. మీకుఁదగిన పారితోషికమిచ్చెదను.

గిరి—అయ్యా ! ఈతఁ డేకాంతామణియింట వధింపఁ బడియుండెనో యాకాంతామణిని బట్టుకొనుటకై విశేషముగా యత్నించుచుంటిమి. ఆమె యీహత్యకే కారకురాలుగాక మరి రెండుమూడుహత్యలకు గూడ కారకుఁగాలైయుండునని మే మనుమానించుచున్నాము.

చట—ఆమెవలన యింకొకొన్ని హత్యలు కావింప బడినవా?

గిరి—ఆమెచే గాదనుకొనుఁడు; ఆమెకొంతకే యరువురు పరస్పరము వధించుకొనిరి.

చట—సుందోపసుందులకథ జ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది.

గిరి—అట్లనే జరిగినది.

అయ్యా ! దిరుగయవసరమున్న తమదర్శనమున కరు దెంతును, ఇంకనాకు సెలవిండు. అని గిరిధరుఁడు సగౌరవ

ముగ్గుర బల్లె, ను. చట్టరీగారాతనిని కొలదిమీరము వలకును సాగనంపి వెనుకకు మరలిరి.

గిరిధరుఁ డాతనికడ ననుష్ఠించి గృహోన్ముఖుడై యరుగుచు మార్గమధ్యమున గాన్పించిన కేశవలాలునకు దానరిగివచ్చిన విషయమును గూర్చి క్లుప్తముగ నెఱింగించి పెల్లిగ్రామముచూచుకొని యలహాబాదునుండి యెవ్వరైనవచ్చు ఎఱకు నిరీక్షింపవలసియున్నదని జెప్పెను.

* * * * *

హత్యజరిగి 5 దినములు గావచ్చినది. కాని హత్యయొనర్చినలీల యెచ్చటనున్నదియుఁ దెలియదయ్యెను. గిరిధరుఁడొక ప్రతిబింబమైన సంపాదింపవలయునని ప్రయత్నించుచుండెను. గిరిధరుఁడు మిణిపూషణుని వెంట నిడుకొని కలకత్తానగరమున పలువురు విలాసినులుండు ప్రదేశములకరిగి యందెందైన 'లీల' గాన్పించునేమో యని పరికించుచుండెను. ఇట్లుండ పెల్లిగ్రామము జూచుకొనిన నెంటనే బయలుదేరినచ్చిన రామానంద చట్టరీ కుమారుఁ డీశ్వరలాలు గిరిధరుని గలసికొనియెను. గిరిధరుఁడు చట్టరీగారియొక్క శవముగాన్పించిన దాదిగాగల విషయములన్నియుఁదెల్పి మీనాహనునగారిప్రవర్తన మెట్టిదని ప్రశ్నించెను. ఈశ్వరులాలాతని కిట్లనియెను. అయ్యా! మాజనకుఁడు వరమలోభి అయినను కళత్రనష్టమైనపిమ్మట, తిరుగవినాహముజేసికొనక, యొక వారాంగనతో సాహచర్యము

గలుగజేసికొనెయెను. ఆమెకు నెలకు ముప్పదిరూప్యములు మాత్రమే యొసంగువాఁడు. మాకెవ్వరికిని యీసంగతి తెలియదని యాతనియభిప్రాయము. మేమును సకలమెఱిగియు నెఱుంగనట్లే ప్రవర్తించుచుండెడువారము. సుమాకొక సంసర్పరము క్రిందట నతనియనురాగమునకుఁ బాత్రురాలైన యావారాంగన మరియొకనితో వెడలిపోయెను. నాటినుండియు తలంపామె పైననే నిల్చి యెన్నఁడును యింటినుండియే కదలి బయటికైన వెడలడయ్యెను. విశ్వేశ్వరచటర్జీగా రెన్నియో యుత్తరములు వ్రాయుచుండిరి. కాన వారినొక్కపరిచూచి రావలసినదని మేమే యాతనిబలవంతపెట్టి పంపితిమి. మాయుద్దేశమేమన అందువల్లనైన నీతనిచిత్తమున కొకింతశాంతి గలుగునని, కాని విధివిధానము వేరుగనున్నది.

గిరి—మీజనకుఁ డేవారి కాంతతో సంబంధము గలిగి యుండెనో దెలియునా? ఆమెబంధువులెవ్వరైన నాయూర నుండిరా?

ఈశ్వర—ఆమెకు బంధువులెవ్వరునులేరు. ఒకముదుసలి యామెను బాల్యముననే కొనిపెంచి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించెను. ఈమె యాముదుసలిని విడచివెడలిపోయినకొలది దినములకే యామె యావిచారమున మృతిజెందెను. ఆముదుసలికున్నయూస్తిని దాయాదులు పంచుకొనిపోయిరి.

గిరి—ఆమె పేరెవ్వరో దెలియునా?

ఈశ్వ—లీలాకుమారి.

గిరి—ఆమె ఛాయాపటమున్నదా?

ఈశ్వ—ఉన్నట్లే దోచుచున్నది. గిరిగా జెప్పజాలను. నాయనగారి పెట్టెలో నుండనచ్చునని దోచుచున్నదిగాని యామె ఛాయాపటముతో నేమిపనియున్నది?

గిరి—ఆమెయే యీహత్యకు కారకురాలని మేనును మానించుచున్నాము. ఆమెను మే మింకొకసందర్భమున నన్నే పించుచుండ మీజనకునిహత్య మాకు దెలియవచ్చినది. కానిండు. గంగారాముడను నాతనిగూర్చి మీకేమైన దెలియునా? ఆతనిపేర నామె కొన్నిలేఖలు వ్రాసియున్నది. ఆతని బంధువు లెవ్వరైన నాయూరనున్నారా?

ఈశ్వర—నాకంతగా తెలియదు. గంగారాము పేరెన్నడును నేను వినియుండలేదు.

గిరి—పొటోయున్నదియు లేనిదియు నాకెల్లు తెలియజేయుదురు.

ఈశ్వ—నే నిరాశ్రయ బయలుదేరి వెడలిపోయెదను. రేపటిసాయంకాలమునకు గాని యక్కడికేగజాలను గదా? తమకెల్లుట తెల్లగాముమూలమున తెలుపగలను.

గిరి—మంచిది. ఉన్నయెడల రిజప్టరుపోస్టులో ఆ పొటోను బంపుడు. అవసరము దీనినవెంటనే మీకు తిరుగ నద్దానిని బంపెదను.

ఈశ్వర—అట్లే చేయవచ్చును.

అనంతర మీశ్వరలాలు గిరిధరునిచేత ననుజ్ఞగొని నెడలిపోయెను.

ఆరవ ప్రకరణము.

శిష్యులాలని యత్నములు.

అలహాబాదునుండి లీలాకుమారి పోటోవచ్చినది. గిరిధరుఁ డాఛాయాపటమును మణిభూషణునకు జూపించెను. ఆతఁ డాఛాయాపటము లీలదే యగునని దృఢపరచెను. పటము దొరుక నంతవఱకును పటమైన దొరకిన చాలునని పరితపించిన గిరిధరుఁడు పటముదొరకినపిమ్మట నేమిచేయుటకును దోషక యాలోచించుచుండెను.

ఆమెకలకత్తాలో నున్నదా? లేక తన్నెట్లును పోలీసులు వెతకిపట్టుకొందురనుభయమున గ్రామాంతరమున కరిగియుం డెనా? యనుసందియము దీరక నాత డెక్కుడుగా నాలోచించు చుండెను. ఇట్లుండ 1978-5 గృహమునందలి యువకుఁడు గిరిధరుని ఫోనులో బిలిచెను. గిరిధరుఁడు ఫోనునకు చెవియొగ్గి విని యెను. ఆతఁడు తక్షణమే బయలుదేరి రావలసిన దని కోరి యుండెను. తోడనే గిరిధరుఁడు దుస్తులను మార్పుకొని మోటారుసైకిలుపై నచ్చటికరిగెను.

గిరిధరుఁ డాయువకుని గలసికొనియెను. అతఁ డావృద్ధుఁ
రాలు సామానును గైకొనిపోవుటకు వచ్చియుండెననియు
మరల త్వరలోనే కలకత్తావిడువనుండే' ననియు దెల్పెను. గిరి
ధరుఁ డాతని కిట్లనియెను. 'అమెతో నొకపరి మార్పిడిగా కవ
కాశము గలిగింపవలసిన' దని బల్కెను. అతఁడు గిరిధరు నొక
యాసనముపై గూర్చుండబెట్టి లోనికిరిగెను. కొన్ని నిమిషము
లలో నాతఁ డీచలికరుడెంచి "అయ్యా! అమె తమతో మాట
లాడుట కిప్పుడే రానున్నది. కాని యామెకును కుమారుని ప్రవ
ర్తనమంతయును దెలిసియుండి దని దోచుచున్నది" అని
బల్కెను. గిరిధరుఁడు యామె కెంతవఱకు దెలియుకో దెలిసి
కొందము. తదుపరి కత్తవ్యమాలోచితము వీక్షింప మాట
లాడుచుండగనే యొకవృద్ధులూ లచటికరుడెంచి కొలదిమార
మున నిలువబడెను. గిరిధరుఁ డామె కిట్లనియెను "అమ్మా!
నెలదివముల క్రిందట నీయంట మగణించిన భవానీసింగు మీ
కేమగును?

'కుమారుడు'

'శమ నివాస బ్రాగ్మామమేహ'

"కాదు. సమీపముననే యున్న యొకకుగ్రామము"

'నాటిదివమున డాక్టరుబాబును రమ్మని భోనుచేసినది
తమ రేనా?'

"అగ్గును"

‘మేము లోనికీనచ్చునపు డొకసమేన జీవమున్నట్లు దోచుచున్నదని బల్కితిలే అయ్యది మీకెట్లు తెలిసినది. ఆనాడు జరిగినవారివాగ్దాన మేమైన మీరువినియుంటిరా?’

‘లేదు. రివాల్వరుచప్పుడు విని లోనికరుడెంచితిని. నా కుమారుడు బాకుపోటు సరిగా గుండెలకు దగులుటచేత వెంటనే మరణించెను. గుండుదగిలిన యాతఁడు కొట్టుకొనుచుండెను. ఆతని దురవస్థజూచి యాతఁడైన బ్రతుకునేమో యని సమీపముననే 1989-3 గృహమున డాక్టరుబాబు కలడని యెఱింగియుండుటచే ఫోనుచేసితిని. ఫోనుచేసిన 5 నిమిషములకు డాక్టరుబాబు వచ్చెను.’

“మీరు క్రిడపూరునుండి ఎచ్చటకు బసమాగ్గుటకు కారణమేమి?”

‘అక్కడ సౌఖ్యముగా లేదని చాకుమారుడే యిక్కడిబసచూచి హాస్యాడియుండెను.’

ఆమెపల్కులాలించిన సిమ్మట గిరిధగుఁ డామెవలన తెలియదగిన యంశములు లేవని నిశ్చయించుకొనియెను. అనంతర మాతఁ డామె కిట్లనియెను. ‘తల్లీ! తమకుమారుడు నిష్కారణముగా మోహపిశాచమునకు బలియయ్యెను. మీరు లేనపుడు మీపెట్టెలను దెరచి పరిశీలించగా నొకయుత్తరము లభించినది. ఆయుత్తరములో నొకవారాంగిన మీకుమారునివలచి యాతనిని దసవీధికి కాపురమునకు రమ్మని ప్రార్థిం

చియుండెను. ఆతఁ డామెకోరిక ననుసరించియే యిచ్చుటకు వచ్చియుండెను. ఆవారాంగనయు నీసమీపముననే నివసించుచుండెను. అని నమస్తవిషయములు దెల్పి యామెకడ ననుజ్ఞగొని వెడలిపోయెను.

గిరిధరుఁ డామెవచ్చినయెడల నేమో తెలియగలదని యాశించెనుగాని యామెవలన గూడ నేమియు దెలియదయ్యెను. హతాశుడై యాతఁడు గృహోన్ముఖుఁ డయ్యెను.

* * * * *

గిరిధరలాలు కేసునిషయమై యేమిచేయుదునాయని యాలోచించుచుండగా కేశవలా లరుదెంచి 'అయ్యా! మనము నీలుచేసినయింటియజమానుడు వచ్చియున్నాడు. తనయద్దె పోవుచున్నదనియును, తాళము దీసివైచి సామాను భద్రముచేసికొనివలసినదనియును నోటీసు యిచ్చిపోడు. ఏమి చేయుటకును దోషక మిచ్చెనని కరుదెంచి యున్నాను" అని బల్కెను. గిరిధరుడు "దీనికాలోచన యెందులను ఒకమానము దినములువఱకు సామానుదీయుటకు వీలులేదనియును, అపుడాసామానును నిక్రమించి యాతనికీడువలసిన బాడుగ యిచ్చినై దెదమనియు ప్రత్యుత్తరమిమ్ము. నీవట్లు వ్రాయుటగాదు. సూపరెంటుదొరవారిచే నట్లు వ్రాయించుము. దానితో నాతఁడుచూరాడగ యూహించును." అని జెప్పి వెళ్ళియు నిట్లనియెను 'మనకీమె గోటోలభించినది. కాని ఇందు

వలస నామెను సరిగా గుర్తింపజాలము. ఇంతియేగాక గంగా రామునిచారిత్ర మెట్టో దెలియవలసియున్నది కావున నే నొకసారి యలహాబాదున కేగి రావలయునని తలంచుచున్నాను భవానిసింగునకును లీలాకుమారికిని మెట్లుసంబంధముగలసెనో దెలియరాకున్నది. నేనావృద్ధురాలి కేమైన దెలిసియుండునేమో యనిదలంచితినిగాని యామెకు కుమారుని దుర్నడతనుగూర్చి యేమియు దెలియకుండెను? కేశవలాలు 'మనకు గంగారాము చారిత్రము దెలిసినను దెలియకున్నను లీలాకుమార్తెను బట్టుకొనుటకు దగిన ప్రబలనిదర్శనములు గావలసియున్నవి. ఇంతకును యామె మనకు లభించినప్పుడు గదా! ఆమెయీ కలకత్తాయందున్నదో లేక నెక్కడికైన పోయియున్నదో దెలియనయ్యెను. ఆమె యింకను కలకత్తాయందే యున్నచో నింకొకటి రెండు హాస్యానుకూడ జరుగగలవని దోచును. ఆమెకారణమున ప్రచురమైన సీరక్తవాహిని కంతుగుట యెన్నవోదెలియకున్నది. ఇట్టిపరిస్థితులలో మీరలహాబాదున కేగినయెడల కార్యసాధనమున కింకను విలంబమగుటతప్పదు. అనిబల్కెను. గిరిధనుడు "నేనును నట్లేదలంచుచుంటిని. ప్రభుత్వమువా కొనంగినగడవులో నించుమించుగ రెండు మాసములు గతించినవిగాని చేయవలసిన కార్యమును నావ గింజంతయైన జేసియుండలేదు. కర్తవ్యమునుగూర్చియే నే నన య మాలోచించుచుంటిని' అనిబల్కి మిన్నకుండెను. వీరి

ల్లు మాట్లాడుచుండగ నొకపోవుజవాను కొన్నికవరులనుదెచ్చి
గిరిధరున కొనంగెను గిరిధరుడన్నియునుఁబ్బి చదువుకొని కేశవ
లాలును వినుమని యిట్లు చతువసాగెను.

‘నీకొనంగిన గడువు మూడుమాసములలో రెండు
మాసములు గతించినవి. ఇకను యాయునతీమణిని
గూర్చి యేమియు నావోకి లభించి యుండ లేదనుట
తెల్లమగుచున్నది. కావున నింకనైనను త్వరలో నీకే
సునందు పనిజేయుట చాలించి యశిత్వరలో నీపతికు
నోట్లనృప్తిసిగూర్చి జరుగుచున్న యత్నమును బాల్సన
వలసినది.

కమీషనరు.”

ప్రభుత్వమువారివలనకూడ మాటనచ్చుచున్నది. కావున
నిష్పడలహాబాదునకు బోవుట లగ్గుగానోపదు. కావున నిచ్చ
టనుండియే యత్న మొనరింపవలయును. కేశవలాలును యా
తని యభిప్రాయముతో నేకీభవించెను. అనంతర మిరువురును
సూపరెంటును దర్శించి యాగృహాయజమానున కుత్తరము
వ్రాయింపవలయునని బయలుదేరిరి.

గృహాయజమానుడును, తానొనంగిన నోటీసునకు
సరియైన సమాధానము రామింజేసి దొరవారితో మాటలా
డవలయునని యరుదొచియుండిను. ఆతడు సూపరెంటు
గారితో మాటలాడుచుండగనే గిరిధరుడును కేశవలాలును

నూపరెంటును దన్నింపవచ్చి యుండిరి. నూపరెంటు వారల నురావించి యుచితాసనములగూర్చుండ నియమించి యలని నోటినుసకు మీరేల జవాబుసాగరైరని కేశవలాలును ప్రశ్నించెను.

కేశవలాలును, గిరిధరుడు జెప్పినట్లకే జెప్పెనుగాని యా గృహాయజమానుఁ డియ్యా! సుమాట రెండుమాసములయదై రావలసియున్నది. 3 వ మాసముగూడ నద్దేలేకున్నచో నిం చుమించుగా నాకు 3 వంజలరూప్యములు రావలసియుండు ను. అంతెవిలువగలుగునాస్తి యాయుంటుండునో యుండదో యెప్పుడుజెప్పగలరు. నాకు రావలసినమొత్త మాగృహో పకరణము లమ్మిన రానెయెడల ప్రభుత్వమువారు లోటు ధనిమొసంగుట కంగీకరించి యెడల నొక మాసమువఱకట్లే నాగృహమును మీస్వాధీనములో నుంచెదను. అందులకెట్టి యభ్యంతరమునులేదు." అనిబల్కెను. ఆపల్కులాలించి నూప రెంటాతని పల్కులు యుక్తముగా నుండెడియు ప్రభుత్వ మువారింక నావిషయమున నొక్కకాసైనను వ్యయపరుప నంగీకరింపరనియు, వచించి కేశవలాలున కిట్లనియెను. 'మీరు నేడు పత్రికలలో ప్రకటించి దండోరామూలమున దెలియ బరచియు రేపటిదినంబున సామానంతయు విక్రయింపుడు. వచ్చినయర్థమున నీతనికిరావలసిన రూప్యములొసంగి కేషిం చినధనమును సర్కారుఖజానాకు నామెపేర జమకట్టియుంచు'

దని యాజ్ఞాపించెను. గిరిధను డిగ్గి దొంగారి మాటల కెదురాడ నేరక యందులకంగీకరించెను

మరునాడు బళికలలో నిల్లు స్రమరింపబడెను.

“లోయర్ చిట్టూరుకోడ్ల 1946-5 గృహమున రెండు మాసములగుపూర్వ మొకశవము పశియున్నదనియు నందుండివా రెక్కడికేగినదియు దెలియదని యీయరకే ప్రకటింపబడియెను. ఇప్పుడు టనున్న గృహోపకరణములన్నియు నాయొంటియొద్దనే పోలీసువారియాజమాన్యమున వేలము వేయబడును. సాటవారులు సామ్యును వెంటనే చెల్లింపవలయును. ఇతరవివరము లెరుంగగోరువారు గిరిధనుమాటుగారినిగాని, ఇనస్పెక్టరుగారినిగాని కలసికొని మాటలాడవచ్చును.

మరియు దండోరామూలమున 1946-5 గృహమునొద్ద గృహోపకరణము లన్నియు వేలమువేయబడునని చాటింపించిరి.

మరునాడు వేలమునకు యొక్కొక వస్తువునేదీసి జాపితా వ్రాసి సర్వమును సిద్ధపరుచుచుండిరి. గిరిధనుడు, కేశవలాలు, మణిభూషణుడు సామానంతయును పరిశీలించి రాదగిన వెలలు నిర్ణయించుచుండిరి. చాలభాగము వస్తువులన్నియు నమ్ముడు వోయెను. ఇంకను గొన్నివస్తువులు మిగిలియున్నవి. ఒకపరువును మంచమును విక్రయించుటకు దీసికొనివచ్చిరి. ప్రజలకా మంచమును బాగుగాజూపుటకై యందున్న పరువును జాట్ల

చుట్టి. అట్లయినచో ముప్పై నొక బ్యాంకు ప్యాన్ పుస్తకముం
డెను కేళిలాలాబు పుస్తకమును దీసి గిరిధరున కొనగెను గిరి
ధరుఁ డాపుస్తకమును దెరచి యొకింతపరిశీలించి, యంతేమి
చూడెనోగాని, వెన్నిధిగిన్నచండమున సంతోషపులకాంకితుం
డయ్యెను. కాని యాతఁడు దనసంతోషమును లోలోన మఱగ
పఱచుకొని, యింకను నేమే, లభించునేమో యను నాశతో
సాయంకాలమునఱచెను నిరీక్షించెను ఒకటిరెండు వెండి
గిన్నెలమాత్రమే మిగిలియుండెను. ఆగిన్నెలపై “లీలా
కుమారి” యని పేరుండెను అక్కరణమున నయ్యచి యామె
నామమును రూఢిపరుచుటకు నిద్రాసముగా నుండునని దలం
చి వానిని విక్రయింపక, యాప్యాన్ పుస్తకమును వెండిగిన్నె
లను దనయొద్దనుంచుకొనియెను నాడురచ్చిన ద్రవ్యమునుండి
గృహాయజమానునకుఁ జేరివలసివసాము నొసంగి యమ్ముడు
గానివస్తువులను, శేషించిన యేబది రూపాయలను సర్కారుపర
ముగావించి గిరిధరుఁడు స్వగృహాభిముఖుడై చనియెను.

నాటిరాత్రి గిరిధరుఁడు భోజనాదికముల సతిత్వరిత
ముగా నిర్వర్తించుకొని యొకయిజ్జీనైరులో పగుండి బ్యాంకు
పుస్తకమునుదీసి యందలిపత్రములు తిరుగవైచెను. కడపటి
పత్రమున నొకసారిగా వేయిరూప్యములు బ్యాంకినుండిదీసి
కొనబడియుండెను. ఇంకొక వేయిరూప్యములు మాత్రమే

నిలువయుండెను. బ్యాంకినుండి సాముదీసికొనిన తారీఖును బరికించెను తోడనే యాతని కేమిచోచెనోగాని యటనుండి లేచి తనైరీపుస్తకముదీసికొని తిరుగవైచెను. గంగారాము మరణించిన దినమునకొక పదిదినములకే ద్రవ్యముదీయ బడియుండెను. మరికొలది దినములకే యామెగృహమున మరి యొకహత్య జరిగియుండెను. నాడే యామెగృహముచువీడి వెడలిపోయియుండెను. అనంతరమాత్రం డిట్లు వితర్కించు కొనియెను.

“గంగారాము వధింపబడుటయు భవానిసింగు వధింప బడుటయు నీమెకుదెలిసియేయుండును. పైగానిమెకు మేమా మెకొఱకు యత్నించుచుంటిమనియు దెలిసియుండును. ఆకా రణముననే యామెబ్యాంకులోనుండి ధనముసంతయు సంగ్రహించుకొని వెడలిపోవనెంచెను. కాని బ్యాంకివాగు ద్రవ్యమంతయు నొక్క మాగుగా నీ మెకుండుటచే నామె యుచ్చటనే యుండవలసివచ్చియుండునా. అనంతరమామె యనుకొనని యట్లు రామానందచటగ్గి యామెను జూడవచ్చియుండును. ఆతనితోనేగుటకీప్తములేక నామె యాతనివధించి యింకనిచ్చట నిలచుట లగ్గుగాదని వెడలిపోయియుండును. అయ్యదికాదేని యామెను వేరొకడు వలచి రా యామెతోసంబంధముగల్గి యుండెను. అతండే రామానందచటగ్గిని వధించి లీలాకుమారి నిగూడ దోడ్కొనిపోయియుండవచ్చును. అట్లయినయెడల లీల

యింకను కలకత్తానగరమున విడచియుండదని తలంపవచ్చును. హ్యాన్ వుస్తాక నునుబట్టిచూడగా నామెయే స్వయముగా నేగి ద్రవ్యమును దీసికొనియున్నట్లు దోచుచున్నది. అట్లే కాని యెడల నామెస్వయముగా బ్యాంకికిఁ బోవలసినపని యుండదు. అని వితర్కించుకొని మిగిలిన వేయిరూప్యములును దీసికొని టకామెయత్నింపకమానదు. కావున నవుడామెను బట్టుటకు వీలుగల్గును. ఇప్పుడొకసారి బ్యాంకుమేనేజరుగారిని సందర్శించి వారికీవృత్తాంతమంతయును దెలిపి యావేయిరూప్యములును యామెచేతులనుబడకుండఁ జేయవలయును. అనుచు బెద్దయుంబ్రొద్దు వితర్కించుకొని యాతఁడు సుమాగు పదు నొకండుగంటకు నిద్రించెను.

ఏడవ ప్రకరణము.

యాసపాళాసు.

గిరిధరు డాదయఃకున మేల్కొంచు పప్పుకి సుమాచే డుగంటలు దాటినది. అతఁడు కాల్యముల శ్వరలో దీర్గుకొనినాడు. చేయవలసిన కార్యక్రమముగూర్చి యాలోచించుచుండెను. ఇంతలో కేశవలా లరుదెంచెను. గిరిధరు డాతనినొక కుర్చీపై గూర్చుండ నియమించి యిట్లులనెను. “నేనిక్కడనే యుండి పనిచేయవలసియుండుట నిశ్చయమయ్యెను. కాని యామెను బట్టుకొనినవిన్నుట కేసు సరిగా నడుపుటకు వల

యువకరముల సంపాదించుటావశ్యకమై యుడుటచే నలహాబాదున కొకయిన స్వేచ్ఛకును బంపవ యును. లేదా యచ్చటి పోలీసువారి కిక్కడివిషయములన్నియును దెల్పి లీలాకుమారియొక్క ఫోటోనుబంపి యామెయొక్క చరిత్రమును సంపాదించవలయును. ఇంతియగాక గంగారాముయొక్క చరిత్రమంతయును గూడ నెఱుంగవలయును అచ్చటికి బంపుటకు దగినవాడెవ్వడైన నుండెనా? లేక పోలీసులపేర ప్రాసని వారివలననే సకలమును గుర్తెఱుగుట మేలా? ఈవిషయమును మీరుగూడ నాలోచింపు”డని బల్కెను.

కేకవలాలు కొంతవడి యాలోచించి యారనిక్లిట్లని యెను. ‘ఇచ్చటనుండి యలహాబాదునకు బంపుటకు దగిన సామర్థ్యముగలవాడెవ్వఁడు లేడు. అక్కడిపోలీసులనే దర్శింపుచేసి దెలుపవలసినదిని వ్రాయుట మేలుకాని వారిరిపోర్టు వచ్చునటను నిరీక్షింపవలసి యుండునేమోగదా’ యని బల్కెను. గిరిధరుడు ‘మనము నిరీక్షింపవలసి వచ్చునని యాలోచించుచుంటిరా! నిరీక్షింపక నిప్పుడు చేయునదేమున్నది? ఆవిషయ మటుంచుడు. మనముచేయు లసిక ప్రయత్నములు చేయుచుండము. ఆమె యీలోపుగా పట్టుపడినయెడల, అపుడామెయందు నే నారోపణ జేయుటకు వీలులేనియెడల అలహాబాదుపోలీసువారి రిపోర్టు వచ్చునటను యామె నరెప్పులోను చరచ్చును. లేదా యపుడే నేనేగి కావలసిన పరి

కరములతోబాటామె చారిత్రమును గనుగొనివచ్చెదను. కావున నేడవశ్యము నుహాబాదున బుత్తరము వాయుడు.' అని బల్కెను.

కేశవలా లుత్తరమును వ్రాసి పంపెదననిబల్కి యింకను జేయవలసిన కార్యములేమైన గలవాయని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుడు లేవనియెను. కేశవలాలు పునర్దర్శన మెప్పుడని ప్రశ్నించెను. గిరిధరు డగత్యమగునెడల మూడుగంటలకు తానాకరు దొరుకెదనని బల్కెను. కేశవలాలు వెడలిపోయియుండెను. గిరిధరుడు గడియారమువంక జూచెను. సుమారు పదిగంటలైయుండెను. అతడు బ్యాంకికి సరిగా పదునొకండుగంటలకు జోవ సంకల్పించుకొనిభోజనాదకముల నిర్వర్తించుకొన నేగెను.

* * * * *

గిరిధరుడు బ్యాంకికి సరిగా పదునొకండుగంటలకే గెను ప్రసిద్ధమమున నాతడు పరాబుగానున్న గూహప్థాన ను నొక మహమ్మదీయుని గలసికొనియెను. అతనితో నిట్లు ప్రసంగించెను.

గిరి — ఈప్యాన్ బుక్కులో నుదాహరింపబడిన విత్ డా యల్ చేసిన వారెవ్వరో మాకు గావలసివచ్చినది.

యాసఫ్ — ఆపుస్తకముగలవారే ద్రవ్యమును తీసికొని యుండును. అనిషయ్యమునమీకు సందేహమెందులకు?

గిరి—అమాత్రము దెలియకపోలేదు. కాని ఎరు స్వయముగావచ్చి తీసికొనియుండిరా? లేక ఏడంటుద్వాగా దెప్పించుకొనియుండిరా?

యాస—అసంగతి ఎప్పుడెట్లు తెలియగలదు. కాని మీరెప్పుడు. ఈపుస్తకము మీకెల్లవచ్చినది. ఇప్పుడు మరల ధనమును విత్త్రాచేయుటకు వచ్చియుండిరా?

గిరి—పుస్తకము గలవారియొద్దనుండియే దీసుకొని వచ్చితిని.

యాస—ఎప్పుడు? (పుస్తకమున జూచి) విత్త్రాచుటకు వీలులేదే—

అట్లు మార్గమునునపుడుడాతని ముఖభావములన్నియు. గిరిధరుడు పరికించుచుండెను. ఆతడు యీమహాహృదీయుఁ డేల నాప్రశ్నలకు సమత్తమి మిమడియ్యెను. అని యాలోచించుచు నింకనామెతో మాటలాడినయెడల లాభముండదని యెంచి దొరను గలసికొననేగెను. దొరగారి కాపుస్తకమునుజూపి యీవిత్త్రాచుట చేసినదెప్పురో యాసంతకము నమోనా గావలసియున్నదనియును, ఆమెకు యింకను బ్యాకియందు నిలువయున్న పైకమును త్వరలోనీయక నిలిపియుంచవలసినదనియును, అట్లు నిలుపుటకు వీలులేనియెడల సామ్యము విత్త్రాచేయుటకు వచ్చినవారిని తక్షణమే పోలీసువారికి వప్పగింపవలసినదనియు జెప్పెను. దొరగారా

తనిజూచి మీరేల యీవిషయము నెఱుంగుటకు యత్నించు చున్నారని ప్రశ్నించెను.

గిరి—అయ్యా! ఈమెయింట నొకహత్యగానింపబడి యున్నది. ఆమె శుద్ధశుష్కలైయున్నది. ఆమె యాచోకి దెలియక మేము పరితపించుచుంటిమి. మాకీపుస్తకము నిన్నటి దినముననే లభించినది. ఈమార్గముననైన నామెను బట్టు కొనగలమేమోయని యాశించుచున్నాము. కాని ఈసంగతి మాత్ర మితరుల కెప్పుడీ దెలియనీయవలదని నాయభిప్రాయము.

గిరిధరుని కలుకలాలించి పిమ్మట దొరగారును “ఆమెనుబట్టి త్వరలో బంధింపవలయును ఇట్టివారలకు స్వేచ్ఛ యొసంగుటెంతమాత్రమును మంచిదికాదు. మావలన గలుగవలసియున్న సహాయమున కెప్పుడును మీకు లోటు గలుగదు. ఈపుస్తకమును మీచెంలనే యుంచుకొనుడని పుస్తకమును బారవైచికొనినవారు సొమ్మును పీకకొన యర్జి పెట్టినకాగితములన్నియు నాకడకు రాగలవు. అపుడునేను పరిశీలించి యామెనుబట్టి దళభాస్తు బెట్టినయెడల తమకప్పగించెదను.” అని బల్కెను. గిరిధరుడందులకు కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా నమస్కరించి యామె సంతకమును జూపుటకు వీలగునాయని ప్రశ్నించెను. దొరగారిక గుమాస్తాను బిలిచి యాతనికానాడు విత్ డ్రాయల్ చేసిన వారియర్జీలను గొనిర

మాస్తాల్లెగును ౩ గంటలకే వెడలిపోయియుండిరి. గిరిధరుడు దానకుదొచ్చిన తర్వాతను పూముగానియ్యెనని దలంచుచు బ్యాంకింగమీషన్ ను దగులుచుండెను. ఒక బ్యాంకినాకరు గ్రామమున డెలివరీ (Delivery) చేతున మిగిలిన యుత్తరములగొని యాఫీసున కరుదొచ్చుచుండెను. సాధువాతని నమిపించి పరాబుగారిబన యొక్కడనని ప్రశ్నించెను.

నాక—పరాబుగారితో పనియున్నదా?

గిరి—లేదు. అయింటినమిపమున మాబంధువు డొక్కడు నివసించుచున్నాడు. అతని దర్శింప నెంచితిని.

నాక—బాబజారులో.

గిరి—బాబజారులోనా? ఇంటినెంబరు తెలియునా?

నాక—1498-3 నెంబరుగృహము.

గిరి—మంచిరిగాయనా? అచ్చోకేగి ౭౩ చూపుజేసిన మా బంధువుని గలకొనగలను.

నాకరాఫీసులోకి వెడలిపోయెను. గిరిధరుడు గమనశీగమును రెట్టించి బాబజారునకేగెను.

* * * * *

1498-3 నెంబరు గృహమున సాధారణముగా చిన్న రెండంతస్తులధవనము. అయింటక్రిందిభాగమున యూనఫ్ ఫానును, పైభాగమున సింకోకరును గాపురముండిరి. అయింటికెగుట నాక టీషాపుగలదు. (Tea Shop) గిరిధరుడా టీషాపు

లోనికరిగి గూర్చుండి యానభోఖానిని రాక గమనించుచుండెను. అప్పటికి సమాచారముగట్లు కావచ్చినది అప్పటికి కను యానభోఖాను పెచ్చియుం లేదనుట దెలిసికొని త్వరలోనే యాతడరుదెంచునని నిశ్చయించుచుండెను. ఆపావుయజమాని యాతని సమీపించి “అయ్యా తేనీరునుగొనికమ్మని సెలవా”యని ప్రశ్నించెను. ఊరక నచ్చట గూరుచుండుట యనుచూనమునకుఁ గారణమగునని భలంచి గిరిధరుడు తేనీటిని గొనిరావలసిననని బల్కెను. పావుయజమాని టీ దెచ్చుటపై లోనికరిగెను.

గిరిధరు డిట్లునుకొనియుండెను. సాయంకాలము 9 గంటలకే యా ఫీసునువదిలి వచ్చివచ్చి దెలియవచ్చినది. అట్టియెడ నీతఁడెన్ని డారున్నగ దాటుచున్నగు గృహమునకు రాదయ్యెను ఇంతకాల మింతడెక్కడ గడిచియుండెనో గదా యనుకొనుచుండగా యానభోఖాను నిచ్చించెను. ఆఁ ఊరకమంట నీసాను గొని లోపకేశచుండెను. అయ్యట గాంచి దియేమి? నేను దుగభిప్రామమునో పెచ్చియుంక లేదుగదా? యని యనుకొనుచు—ని కనునగిశీలింప వలయునని నిశ్చయించుకొని యెను. ఇంతలో నొకడు తేనీటిని గొని వచ్చి యాతని ముందుంచెను. కాని గిరిధరుడెంతడు తేనీటిని గొనితెచ్చుట గమనింపలేడు. అసద్విప్రీయంతయు యానభోఖానుపైననే యుండెను. అట్లు నడుచుంటి గుమ్మము

కడ నిలచి తలుపుతట్టెను. లోపలనుండి 8 సంవత్సరముల వయస్సుగల యొక బాలిక న్బయ్యతలుపుతెరచెను. ఆతడు లోనికికేగెను. గిరిధరు డాగ్తహమును సమీపించ నొచ్చెను. కాని పలువురు తన్నుచ్చట జూచుటచే నచటికేగిన దన్ను సంశయింతురని తలచి యటనుండి వెడలిపోవలయునని తే చెను. అప్పు డాతడు బల్లపైనున్న తేనీటిని జూచెను. తోడనే యాతడు టీ త్రాగకుండ వెళలిపోయిన నితరులయనుమానమునకు గురియగుచునని తలచి మరల గూర్చుండి టీ ద్రాగెను. అనంతర మ్మాతడు యజమానన కీయవలసిన డబ్బుల నొసంగి యటనుండి వెడలిపోయెను. ఆతడొక మగుగున కరిగి తనవేష మొకిత మాడ్చుకొని తొల్లిటి యుడుపుల నొకవో భర్తవగచి యూసఫ్ఖాను గృహమువరక కరుదొచ్చుచుండెను. అప్పుటికి సుకూ రెనిమిది గంటలువాటి యుండెను. యూసఫ్ఖాను వీధిగుమ్మరుగడ నిలిచియుండెను. గిరిధరు డాతనిని మారముచుండిన దింకించి సమీపింపక మారముననే నిలచి పరికించుచుండెను. లోపలినుండి బాలిక యగుదొచి యూసఫ్ఖానుని సమీపించి మరల నెప్పుడువచ్చెనని ప్రశ్నించెను. స్వరలో వచ్చెనని బల్కి యామెను లోనికికేగి తలుపు వైచుకొమ్మనియె; యూసఫ్ఖాను గుమ్మరుచుదిగి నడచుచుండెను.

గిరిధరుఁ డాతని వెంబడించెను. ఆతఁడును వినవిన నడచుచుండెను. తనవెంటఁగంటి వచ్చు గిరిధరు నాతఁడు గుర్తించియుండమిచే నెచ్చటివలె నొకయింటి గుమ్మముగడ నిలచి తలుపుతఱ్ఱెను. లోపలినుండి యెవ్వరో తలుపుదెరచిరి. యాసఖఁఖానుఁడు లోనికికేగెను. తలుపులు మెట్టనే మూయుబడెను. గిరిధరుఁడు లోనబ్రవేశించుట కనువగు మార్గమేమైన బ్రచ్చించునాఁగాని యాలోచించుచు పరిసర ప్రదేశముల బరికించెను. అతని కచ్చటనుండి కడలిపోవలయునని శేడు లోనికికేగుటకు మార్గము గాఁబొంపకున్నది. అక్కఱగాని నాతఁడు సమీపముననున్న బీటులోనున్న రక్షకభటుని బిలిచి తనజేయనగుదాన్న నోటుబుక్కుపై కేశవ లాల్లన కొకఁడు నగమును నాగిసి యుద్ధాసిని యానక్షక భటుని కొనరిగి కూర్చుని నెచ్చటికి గొలిపావలయును అని బరిపెను.

యాసఖఁఖాను బ్రవేశించిన గృహ మొక సామాన్య మైనది. ఆయింటికి వెరుకవైచిన మరియొకరి డవ్వసాధ మున్నది. ఆగృహములోనుండి వెలికేగుటకు వీధిద్వారము గాక మరియొక గేటుగొమ్మము గూడ నున్నది. ఆగేటు తలుపులు లోనబంధింపబడియుండెను. గిరిధరుఁ డాగేటును సమీపించి మొదలెంచెను. ఆమార్గమున లోనికికేగుట సులభ ముగా గాఁబొందెను కాని నెచ్చటికిఁండి యింతిలోని కేగు

టకు మార్గముండఁగల నచ్చటికేగుట వృథాయాసమగునని యాలోచించుచు నింక యాలోచనములతో కాలమును వ్యర్థముజేసిన కార్యము మించివచ్చునేమో యను సందియముతో గిరిధరుడు తలుపులపై కాలువేసి పైకెక్కి సునాయాసముగా లోనికేగెను. కాని యటచున్నయెడల లోపలివారి సంభాషణగాని యటుకుడు గాని వివచ్యునేమో యని యొకించుక కాలము నిలచి వినియెను. ఎట్టియలుకుడును వినరాలేదు. అతడు పరిశీలింపగా నొకమార్గము గాన్పించెను గాని యామార్గమింటిలోనికి గాక వేరొకదొడ్డిలోనికి బోయియుండెను. గిరిధరు డచ్చటికి గూడ బోయెను. కాని, మింటిలోనికేగుట కనునైన మార్గము గాన్పింపదయ్యెను. లోపలనున్న వారిసంభాషణముగూడ వినిపింపదయ్యెను. అతడింకను నటసుండినయెడల కేశవలాలరుదెంచునేమోయనియును—యూసఫ్ఖాను వెడలిపోవునేమో యనియు సందియములతో వీధిలోని కరుదెంచెను. అతడరుదెంచి నప్పటికే కేశవలాలు 4 గురు రక్షకభటులతో నచ్చటి కరుదెంచియుండెను. గిరిధరుడతని గలసి కొన్నినిమేషములు రహస్యముగా మాటలాడెను.

వారిరువురును రక్షకభటులను ద్వారమున కావలీవల నిల్చి జాగరూకతతో పహారాయొసంగుచుండ వలెననియు లోపలినుండి యెవ్వ రరుదెంచినను బట్టుకొనవలసినదిగా యాజ్ఞా

పెరి. కేశవలూ ను గిరిధరుడును గలరు యాయంటివెనుక నుడువకేగి నీ గృహమునకు నరిగి వెనుకనున్న గృహయ జమాని గలసిదొని చూచినితో నిట్లు ప్రసంగించిరి.

“అయ్యా! మేము కొండొకకార్యార్థమై ద్విమూర్తు చుగటిమి. అందునుగూర్చి కొన్నియంశములు మీవలన నెఱుంగగోతిమి.”

‘నావలన మీ కెట్టి సమాచారము దెలియవలసి యున్నది?’

“తన గృహమునకు వెనుక కొండజారురోడ్లను నున్న గృహమున నెవ్వరున్నారో వా రింటిని దినములక్రిందట నుండి యున్నారో జెప్పగలరా?”

‘ఎప్పుడో యొకయంకన నివసించుచున్నది. ఆమె సుమారొక మాసము దినములనుండి యిచ్చట నివసించు చున్నది.”

‘మాసము దినములనుండియేరా?’ మన గిరిధరుడు సంతోషములచిత్తుడై ప్రశ్నించెను.

“అవును. రెండుమాసముల క్రిందటిదనుక నామిత్రుఁ డొక్కరుఁ డాయంట నుండెను. ఇప్పుడాతఁడీ గ్రామమును యుద్యోగరీత్యా విడువవలసివచ్చెను. అతఁడు వెడలిపో యిన తమవరి యొకమాసమువఱకును యిది భారీగానే యుండెను.”

“అయింట నీచటకున్న యాతని నామధేయమేమి?”
యని గిరిధరుడు ప్రశ్నించె.

“సురేంద్రనాథుడు—”

అనంతరము వారిరువురము యుగ్రహయజమానుని
కడ సెలవుదీసికొని జాబజారుగోష్ఠి కరుదొచ్చి—అట రక్షక
భటులవలన యింటినుండి యెవ్వరును వెకలిపోవ లేదని చెలిసి
కొని సంతసిగిచిరి.

గిరి—అలస్యమే? అనుకొనెనట్లొనర్తుమా?

కేశ—మంచిది.

ఎసిమిదవ ప్రకరణము.

విశ్వప్రయత్నము.

గిరిధరు డిరువురు రక్షకభటులను కేటుగ్రుమ్మమునుదాటి
తనవెంట రావలసినదని జెప్పి దొడ్డిలోనికి గొనిపోయి గృహము
నుండి దొడ్డిలోని కరుదొచ్చు ద్వారమునొద్ద నిల్చి “ఈమార్గ
మున నెవ్వరైన వచ్చినయెడల బంధించియుంచుడు. హమ్మ
రావలయునని యాలవేయకుడు. మీకాతని బంధించుటకు
వీలుగలుగనియెడల, నాతడు బలాధికుడై మిమ్ముల జయింప
గలడని దోచినయెడల బిగులు నేయుడు. తోడనే మేము

సహాయముచేయు నప్పుడు జాగ్రత్తతో నుండు" అని హెచ్చరించి వెళ్ళిపోయింది — చుట్టూనున్న భటులను వీధికవాటముచేత నిలిపి కవాటమును కేళవలయు గిరిధరు లిరువురను సమీపించి గట్టిగా పట్టి లోపలినుండి యెట్టి ప్రత్యుత్తరమును రాజీకు, నురజ వట్టికి, లోలినినూడి యెవ్వరని యొక కోమల కంఠధ్వని శ్రీంచెను తలుపుదీయుడు కొలదిగా మాటలాడవలసియున్నదని గిరిధరుడు జవాబుసంగెను. ఎప్పుడో మాటలాడవలసి యున్నదని మరల ప్రశ్నచిననచ్చెను — మీతోడనే యని గిరిధరుడే మరల ప్రత్యుత్తర మొసంగెను. తలుపుదెరువ బడదయ్యెను. గిరిధరుడు గంభీరస్వరంబున తలుపు దెరువవలయును

“తలుపును దెరువకున్నయెడల నేమగును. అర్థరాత్రి మువ నీకుగల పనియేమి పాహ్యకరుమున నేరమ్ము ”

‘తలుపు తెరచెదవా! బలవంతముగా దెరువవలయువా?’

లోపలనున్న వ్యక్తి యేమాలోచించుకొనియెనోగాని తలుపును దెరచెను. గిరిధరుడును కేళవలయును లోప ప్రవేశించిరి. తలుపు తెరచిన వ్యక్తి మాటుననిలచి వారల గమనించుచుండెను.

గిరిధరుడు—యాసభానుగా రేమిచేయుచున్నారు? పారితో నొకరిషయ మతిజయముగా మాటలాడవలసి యున్నది.

వ్యక్తి — అతడెవ్వడు? అతడు నాకు ఎందుకై వచ్చాడు?

గిరి — ఎవ్వడో యెఱుంగరా? ఎందుకంటే చెప్పినట్లే యనివాడనుగాను. త్వరితముగా నాతని బిలుపుము.

వ్యక్తి — మీరెవరు?

గిరి — మేమాంసాక్షకభటుశాఖవారము. కొన్ని సృష్టింప బడిన నోట్ల నాతడీదినమున బ్యాకింగునకి రాలావణి గావించి యుండెను. ఆవిషయమై మాట్లాడవలసి యున్నది.

వ్యక్తి — అతడు వచ్చిన వెంటనే వెళలిపోదాను. ఇచ్చటలేడు.

గిరి — అసంగతి నెఱుంగనివాడనుకాదు.

గిరిధరుడు క్షకభటులను లోనికిలింపజేసి, వాగు లోనికిరుదొందినంతనే మాష్ట్రక్తితో ‘జూల మన్తశత్రులకు మూలము. త్వరగా నాతని బిలుపుము’ యని బల్కెను. ఆమె సచ్చనడి చుట్ల నిలుకబడిపోయెను. గిరిధరుడు మా రాక్షక యొకింతసేపు గడచినవిన్నుట క్షకభటులతో “ఈ మెరు బాధింపుడు. తరువాత గృహపరిశోధనకు గడంగు దము” అని బలుపించుచుండెను. ఆమెయు నొక్కంత ధైర్యము దెచ్చుకొని “శోధించుకొనుడు—నేను మీకక్షము నచ్చితిను” యని బల్కెను. భటు లామెను సమీపించుచుండిరి. గిరి ధరుడు కొంతసేపకుండై “కూరిపిశాచి! - యులనిని

గూడ నీపాట్లు బెట్టుకొంటివా? యని బల్కెను. పలుకులాల్సినంతోడనే యావ్వక్తి తనచరిత్ర సంతయును వెల్లడియయ్యెనని దలచి గాబోలును చూలున నొకగదిలోనికేగి తలుపు లోన బంధించుకొన యత్నించుచుండెను. ఇంతలో రక్షకభటులు తలుపును వెనుకకు ద్రోయుచు నామెనుబట్టుకొన యత్నించుచుండిరి. ఇంతలో కేళవలాలు గిరిధరులుగూడ నచ్చటికరుదెంచిరి. ఆమెయు తనయత్నములన్నియు వృథా యగుట కెంతయో చింతించుచు ప్రక్కనేయున్న బాకును గైకొని వత్తులమున నత్తువకొలదిగ బాడుచుకొనియెను హాహా కార మాచరించుచు క్రిందబడిపోయెను. గిరిధరుడు “లీలా! ఎంతవనిజేసితివి.” యని పలుకుచు నామెను సమీపించెను. ఆమెయు రక్తవాహినిలోబడి కొట్టుకొనుచుండెను. గిరిధరుడు నలువైపుల దిక్కించెను. ఒకవైపున యాసఫ్ ఖాను రక్తవాహినిలో బడియుండెను. గిరిధరుడు ఆమెను, యాసఫ్ ఖానుని దిలకించి కార్యమంతయును ధ్వస్తమగుట కెంతయో చింతించి లీలాకుమారితో “లీలా! యింతటి సాహసకార్యమున కొడిగట్టితివా?” యని ప్రశ్నించెను. కేళవలాలు తక్షణమే యొకరక్షక భటుని సమీపముననున్న డాక్టరును గోడ్చినిగావలసినదని బాపెను. గిరిధరుడు లీలాకుమారిని లలకించి “లీలా! ఇప్పుడైన నీనేరముల నొప్పుకొందువా! నిష్కారణమేల యాసఫ్ ఖా

నుని నధించితివి.” యని ప్రశ్నించెను. ఆమెయు మూఁడబాలక—దాహమని సజ్జచేసెను. గిరిధరుఁడాయుంట గలయవెకి మంచినీరమును గొనితెచ్చి యొసంగెను గిరిధరుఁడు దొడ్డితలుపును దెరచి యచ్చట దానీవఱకు నిలిపియుంచిన రక్షకభటులను లోనికిబిలిచి యిరుగుపొరుగువారి నెవరినైన దీనికొనిరావలసినదనియు, రెండుబుడ్ల బ్రాందిని గొనిరావలసినదని పంపెను.

వారిరువురును 5 నిమిషములలో నచ్చటికి వచ్చిరి. గిరిధరుఁడు బ్రాందిని కొలదిగా నొకగ్లాసులోజోసి లీలాకుమారిచే ద్రావించెను ఆమెకొకింతబాధ తగ్గినటు నుండెను ఇంతలో డాక్టరువచ్చి యొకటిరెండు మోతాదులముచే ద్రావించెను. అంతట గిరిధరుఁడు డాక్టరు బాబుతోనీమె “జీవించునని యాశలేను మరణవాఙ్మూలము దీసికొనవలసియున్నది గదా” యనియెను. డాక్టరు గాయమును పరిశీలించెను. అయ్యది హృదయశుభ్రమున కిండుక ప్రక్కగా దగిలియుండెను. అంత నాతఁడు గిరిధరునితో ‘నయ్యా గాయమపాయకరమైనదియే కాని, హృదయశుభ్రమున కొకింతదూరమున దగులుటచే నీమె రెండుమూడు గంటలకాలము జీవింపగలను. ఆబాకును దీయకుండ నట్లే యుంపవలయును. ఈలోపున మరణవాఙ్మూలమును పుచ్చుకొనవలయును.

గిరిధరుడు లీలాకుమారితో—“డాక్టరుబాబు కలుగు
లాలించితివా? నీముఖముననుప విసవలసియున్న నీచరిత్రమంత
యును దెలుపవలయును” యనిబల్కెను.

అప్పటికా యిరుగుపొరుగునున్న నలువురైదుగురు గృ
హస్థులను రక్షకభటుడు దోడ్కొని వచ్చెను. లీలాకుమారి
గిరిధరుని కిట్లనియెను. నాచరిత్ర మాలించుటకు కుతూహల
మానసుడవై యున్నట్లున్నది. అయినను నీవుదెలియవలసిన
దంతయు నీవతికె దెలిసికొనియుండువు. అయినను నావలన
విసనెంచితివి గావున వినుమని యిట్లు జెప్పసాగెను.

అలహాబాదు గ్రామమున నే నొక వారకాంతచే బెం
వబడితిని. నాకు 12 వత్సరములస్థాయము వచ్చువఱకును
నేనామెను నాతల్లిగనే తలంచితిని గాని యటుపిమ్మట నామె
వేరొకరితో నావిషయమున గూర్చి సంభాషింపుచుంక మా
టుననుండి విని నిక్కువమెఱిగితిని ఆమెయే నాకు విద్యా
బుద్ధుల జెప్పించెను. పదునారువత్సరములకామె చెప్పినట్లు
ప్రవర్తించితినిగాని నాసంపాదనయంతయు నామె యభ్యస
ములకు గుటుంబభిర్వులకును జాలదయ్యెను. అట్టిసితిలోరా
మానందచట్రీగారు మానమునకు ముప్పదిరూప్యము లొసం
గుటకంగీకరించి మాగృహమున కరుదెంచుచుండెను. నేనును
చాటుననుమాటునను కొలదిగా ద్రవ్యమార్జించుచు, నాతఁ
డు గొప్పవాడగుటచే నాతనివద్దనుండియే ధనమును సం

గ్రహించుటకై విశేషముగా యత్నించితిని గాని యాతడు పరమలోభియగుటచే నామాయలకాతడు జిక్కడయ్యెను. ఇట్లుండగా గంగారాము తరచుగా మాయింటికరుడెంచుచు నెడనెడ ధనమొసంగుచుండెను. ఆతడు నాపై మక్కువగొని నాకు నెలకు 50 రూపాయలిచ్చుట కంగీకరించెను ఇంతియే గాక అపుడొక్కమారుగా నొకవేయిరూప్యములను హడయొసంగియుండెను.

నేనాతని పలుకులకు లోనై యాతనితో జీవయాత్ర గడపుటకు నిశ్చయించుకొని యొక్కనాటిరేయి యాతనితో గలసి కలకత్తావచ్చితిని. ఒకవత్సరము హాయిగ గడచిపోయినది. గంగారామునకు నాయందు నిష్కారణముగ ననుమానము జనించెను. అక్కారణముచలన నన్నుకొలదిగా నసహ్యించుకొనుచు తొల్లిటిప్రేమను మరచియుండెను. అట్టిపరిస్థితులలో ననే భవానీసింగు పరిచయముగల్గెను. అతడు యునకుడు, సుందరుడు, ధనికుడును యగుటచే యాతనిని నావంక కాక ర్షించుకొంటిని. గంగారాముని విడచిపోవలయునని దలంచుచుంటినిగాని యాతడు నాపై తేనిపోని యధికారమును డెలాయించుచుండెను. ఇట్టసితిలో మనోహర నేనుడు నన్నొకసారి గాంచి మోహవేషుడై నెలకు నూటయేబదిరూప్యము లిచ్చెదననియు దనస్వాధీనములో నుండవలసినదనియు నాకువర్తమానమయ్యెను. నేనంగీకరించి యాతనిని రహస్యముగా నా

గృహమునకు రావలసివడంతో, ఆరికడనుదినమునను సా.శం
కాలమువచ్చి వెడలిపోవుచుండువాడు. గంగారా మాతని
రాకడగ్రహించి నన్ను మరింతగా బాధింపసాగెను. ఒక్కదిన
మున గంగారాముని ధిక్కరించి నేను గృహమునుండి వెడలి
పోయెదనంటిని. ఆతడు నన్ను విగ్రహాలకు గూత డిచ్చుదాని
కట్టె నెక్కుకుగా నొనంకనని బల్కెను. అయినను నేనంగీక
రింపక నామార్గమున కడ్డుగాకుండనున్నచో యుండుచు లేని
యెడల నీయిచ్చవచ్చినచోటున కేగుము నాస్వాతంత్ర్యము
నేను నీకొరకై గోల్పోవజాలనంటిని. అంత నాతడు మండిపడి
నన్నుగొట్టి యెచ్చతో వెడలిపోయెను. అసంశయము భనానీ
సింగు వచ్చి నన్ను నేదదీసి మంచముపై బగుండ పెట్టి వివిధో
పచారములచేసి నాకు స్పృతికలుగువంతవఱకు మాయుంటనే
యుండెను. నాటికే గంగారాము డింటికివచ్చియుండ లేదు.
మరునాడునయముననేవచ్చి నన్నుగాంచి ప్రాధేయపూర్వక
ముగా తీమింపుమని ప్రార్థించెను. నేనును యాతనివలన
సుమారు 3 కేలరూపాయలు దాన్యమును దీసియుండుటవలనను
ఇంకను నాతనివలన గొంతద్రవ్య మాళించి యున్నదాననగుట
వలనను నాతని నానాడు ప్రేమించినట్లు నటించితిని. ఆతడు దా
దినముననే నాకు 200 ల రూప్యముల నిచ్చియుండెను.

అనంతర మాతడు మనోహర నేనుని మాటయే దలం
పక యెప్పటి యట్లు ప్రవర్తించుచుండెను. అంత నే నీతడు

దాతని కెక్కుజేసియుండునని దలంచి భవానీసింగును ప్రేరేపించి యాతనివలన సిక్కువమంతయు నెఱిగితిని. అనంతరము భవానీ సింగాతనిని లోకువజేసికొని నాకొర్కై తరచుగా వచ్చుచుం డెను. గంగారాము డీనంగతి గనిపెట్టి యాతనివడలించుకొను టకు గూడ కృతనిశ్చయు డయ్యెను. ఈసంగతి గనిపెట్టి భవానీ సింగుతో నే నిట్లుంటిని. “ఈతని పీడమాన్యుకొనకున్నయెడల చిక్కులకు లోనగుదుము. మంచిమాటలతో నీరని సాగనంపు టయె యుక్తము. ఆతడు మనచేతుల జిక్కియుండుటచే బెడ రించినయెడల తప్పక పారిపోవును” అనిన విని యాతఁ డట్లా సర్ప నంగీకరించెను. మరికొండు దినములకే యాతఁడును గంగారాముఁడును మరణించిరి.’

“లీలా! గంగారాముఁ డిచ్చట నేదేని వ్యాపారమున నుండెనా?”

“అగును. ఆతఁ డొకకంపెనీలో కూలీలచే పనిచేయిం చుచుండు నుద్యోగముననుండెను కాని చనిపోవుటకు బూర్వ మాతఁడు పది పదిహేనుదినములక్రిందటనే యుద్యోగమును మానుకొనియుండెను.”

“ఏకంపెనీలోననో దెలియునా?”

“నాపెట్టెలో కాగితములున్నవి జూచుకొనుఁడు.”

అని జెప్పనంత కామె కాయానమధికమయ్యెను. డాక్టరుగారు మరల నొకమోతాదుమం దొనంగను, గిరిధరుఁడు

మరల కొలదిగా బ్రాందిని ద్రావించెను. కొన్నినిముచములకు
: శ్పబ్దముగా నుండెను.

తొవ్వుదవ ప్రకరణము.

మరణవాద్యాలము.

మరల లీలాకుమారి యిట్లు జెప్పవారంభించెను.

గంగారాము భవానీసింగు లిరువురును మరణించిన
వార్తదెలియుటతోడనే నేనా గ్రామమునుండి వెడలిపోవలయు
నని సంకల్పించుకొంటిని. అప్పటికి నాపేర 2 వేలరూప్యములు
బ్యాంకిలోనుండెను. బ్యాంకిలోనున్న ద్రవ్యమంతయును దీసి
కొననెంచి యొకనాడు బ్యాంకికేగితిని. ఆనాడు ద్రవ్యమంత
యును నొక్కసారిగా నీయబడదని దెలిసికొని మొదట
1000 రూప్యములను దీసికొంటిని. ఆనాడు ప్యాస్ బుక్కు వడ్డీ
కట్టుటకై యధికారులు దమకడ నుంచుకొనిరి. నాడే యాస
ఫ్ ఖాను నన్ను జూచి నాతో మాటలాడగోరెను. నేనందుల
కంగీకరించి యాతనికి నానివాసమును దెల్పితిని. ఆత డారాత్రి
నాగృహమున కరుదెంచెను. తన యధీనములో నుండవలసిన
దని ప్రార్థించెను, నేను నాగ్రామమును విడచిపోవసంకల్పిం

చుకొనిత నంగతి యాతనికి దెల్పి యప్పటిలో నీవిషయమును గూర్చి నిర్ధారణగా వచింపజాలనంటిని. అతడును నాకై యెక్కువగా ప్రయత్నములు సల్పి నన్ను తనయింటినమీదముననున్న గృహమునకు వచ్చి నివసించవలసిన దని ప్రార్థించెను. నాలుగైదు దినములలో నాలోచించి జెప్పెదనంటిని. అతడు బ్రహ్మ నందభరితుడయ్యెను.

ఇట్లుండగా నొకదినమున గొన్నివస్తువుల గొనితెచ్చుటకై నేను న్యూమార్కెట్టున కేగితిని. అచ్చట రామానంద చటర్జీ నన్ను దిలకించియుండెను. నే నాతని నాజననమూహమున గుర్తించియుండలేదు. అతడు నావెనుకనే మాయుంటి కరుదెంచి యింటినెంబరు గుర్తించుకొని వెడలిపోయెను. నాటి రాత్రి సుమారు తొమ్మిదిగంటల కాతడు నాగృహమున కరుదెంచెను. అతనిగాంచినంతనే నేను చకితురాలనైతిని. అతడు నన్ను తనతో మరల నలహాబాదునకు రావలసిన దని ప్రార్థించెను. నే నంగీకరింపలేదు. అతడు బలవంతపరచెను. నే నెంతయో బోధించితిని. నావలన నింక నీకు సౌఖ్యము కలుగదని నేయివిధముల జెప్పితిని. అతడు మాహరసావేశుడై నన్ను బట్టసుంకించెను. నేను మరల నాతనిప్రబోధించితిని. నాపట్కు లాతడు చెవిజేర్చడయ్యెను. పైగా నాతడు నాపై బడి పరాభవింపసాగెను. అంత నేను కోపమాపుకొనజాలక బలపైనున్న కత్తినెత్తి యాతనిగొట్టితిని. తోడనే యాతడు

క్రిందబడియెను. నేను కడుంగడు భయమంది మాతని చూచి నుండి లేవదీయ యత్నించితిని— కాని సాధ్యముకావేదు. క్రిందబడిన నాలునైదు నిముషములు కొట్టుకొని మాతడు మరణించెను. అసహాయురాల నగుటచే యాశవమును యావ లభారవేముంచుటకు వీలుగల్గుగమి చింతించి కడకాశవము నచ్చటనే విడిచిపోవనెంచితిని. నాదుస్తులను విడిచి స్నాన మాడి నూతనవస్త్రములదాల్చి యాగదియందున్న గొబిన్న ట్రాకు పెట్టెను దీసికొని వీధిలోని కరుదెంచితిని. అప్పటి కెవ్వరును వీధిని లేరు. తోడనే నేను చరచర గుమ్మమునుదిగి నడువసాగితిని. నిర్మానుష్యమగు నావీధిని యొకింత దూర మేగుసరికి హారా పోవుట్రాము వచ్చుచుండెను. ఆట్రాము లోనెక్కి స్టేషనున కేగితిని. అప్పటికి సుమారు యైదుగంట లయ్యెను. 5-10 నిముషముల 6 ఖరగపూరు బసులుదేగు బాడిగలదు. ఆబండిలో ఖరగపూరు వెళిలిపోవ నెంచితిని. ఇంతలో యాసఫ్ ఖాను నన్ను గలసికొనియెను. ఎచ్చటికే గుచుంటివని ప్రశ్నించెను. నేను ఖరగపూరున కేగుచుంటినని యు, నవకాశమున్నయెడల నాడుగాని మరునాడుగాని నన్ను చ్చట గలసికొనవలసినదనియు జెప్పితిని. అతడే నాకు టిక్కెట్టును దీసియిచ్చెను.

‘అతడాదినమున స్టేషనున కెందులకువచ్చెను’ అని గిరి ధనుడు ప్రశ్నించెను.

“అతఁడెవ్వరో స్నేహితులను సాగనంపుటకై వచ్చి యుండెనట. నేను ఖరగపూరును సురక్షితముగా చేరుకొంటిని. వాడే యాసఫ్ ఖానుడు ఖరగపూరులో గలసికొనియెను. అతనికి నావృత్తాంతమంతయును దెలిపితిని. అతఁడు నన్ను గాపాడుట కంగీకరించెను. పైగా నాతడు, తనకెవ్వరును తేరనియును, నన్నేభార్యగా జూచుకొందుననియును దెల్పి యారాత్రి బండిలో నన్నుదిరుగ కలకత్తా దీసుకొనివచ్చి యీ యింటిలో ప్రవేశపెట్టెను. నాటినుండియు నాతఁడు నాయం దనురాగముతోడనే వర్తించుచుండెను. గాని కొన్నిదినము లైనతరువాత నాతఁడొక మందునీసాను కోటుజేబునందుంచుకొని యిచ్చటికరుదెంచెను. నేనామందెవ్వరికని ప్రశ్నించితిని. అతఁడు నాభార్యకని యుత్తరువిచ్చెను. అతడివఱకు దనకు భార్యలేదనిచ్చెప్పి యిపుడారీతిజెప్పగా నేనెంతయు నాశ్చర్యమును జెంది మరల నాతని నట్లే ప్రశ్నించితిని. అతఁడయ్యది తనభార్యకే యని యుత్తరువొసంగెను. నేను మనంబుననే భేదమొంది యప్పటికూరకొంటిని. ఆచురువాడతనితో బ్యాంకిలోనున్న ద్రవ్యమును గూడదెచ్చిపెట్టు మంటిని. అతఁడు ప్యాన్ బుక్కులో సంతకముజేసి తెచ్చునియెను. పుస్తకముకొరకు పెట్టె దెరచిచూచితిని. పుస్తకము లేకపోయెను. పుస్తకములేకంటిని. అతఁడివఱకే నావద్దనుండి వంగరూపాయలుకొని యుండెను. నాయుద్దేశ్యమేమనగా నాడు

వడ్డికట్టుటకై దీసికొనిన పుస్తకమూతందు దీసికొనియుండెననియు, అతడాద్రవ్యమును కూడ హరించి పట్టుకొనిగూడ సాగవలెనని చలించితిని. అతడు పుస్తకము లేదంటినను కోపముతో నాభీసునకు బోయెను. అతడు సాయంకాలమరుదెంచి బ్యాంకిలో జరిగినవంగతులన్నియు దెల్పెను. ఇంక నేనిచ్చట నున్నయెడల పట్టుబడిపోవుననియు అతడు నాయెడ నుపేక్షతో నుండెననియు దలంచి యిచ్చటనుండి వెడలిపోవ నెంచితిని.

రాత్రి మూతందుచేంచినున్నను నేను వెడలిపోవదలం చుకొంటిని జెప్పితిని. అతడు పోలనీయనియెను. నేను నా సామీప్యవలసినదని ప్రశ్నించితిని. అతడు సామీప్యమును లేనియు, పోవయత్నించియెడల పోలీసుల హముజేయు దుటయు బెదరించెను. పైగానాతడు నన్ను కట్టితిట్టి నేనగిరి సభాపతి బ్యాంకిపుస్తకము పోనని యింకొక తేగవగనిన బ్యాంకి పుస్తకమును బాపితివాయని నీచముగా మాటలాడెను. అంత నే నాతని నేమియు ననక యూరకొంటిని. తదనంతరమే నాతనితో నిట్లంటిని. ఓహూ! నిన్ను విడచిమాలా మెక్కడికి పోవునను. ఊరక యట్లనిన నేమిగువోయని యట్లంటిని కాని నేనెన్నగచేతను పుస్తకమును బ్యాంకికి బంపియుండలేదు. ఆపుస్తకము పోలీసునానికి దొంగకాటనే వారే యట్లరుదెంచి యుండునని యిట్లు మాతని తొందరిప్పునిజేసి మరచి మాట

అతో నాతని మెల్ల, దాపుడులోనికి దివి వితిమీర
 చాగిరిపిరి. అందు నిద్రించుతోడనే చూతని కథావ
 శేషుగా నొప్పు చుట్టునుండి చప్పు చుకొని పోవనొచితిని.
 కాని మంత్రోచ్చు శోభితులవలన చుట్టును వి యెడును
 దలంపలేను.”

గిరిధరుడు—నీవు గంగాదామునకు వ్రాసిన లేఖలు ని
 యింట నందులకుండెను?

లీలా—అతని సామానంతయు నాయుంటనే యు డెను.
 కాని యాత డని చూచివేయలేను గాబోలును. అందువలన
 నాతని పెట్టెలో మీక బిల్లుని లభించియుండునవచ్చును.

మరిల నామె యామీసమునకు లోక యేమి డాక్టరు
 మందొనంగెను కొన్ని మిషనులు నిర్వహించుగా నొంది,
 లీలాకుమారి నిజకాయాచమధికముగా నున్నదనియును బాధ
 దుర్భరముగా నున్నదనియును, వక్షమున గ్రుచ్చుకొనియున్న
 బాకును దీసి వేయవలసినదనియు పార్థింపెను. మరణవాద్య
 లముపై నామె చే వ్రాలుచేయించి యచ్చటికిరుదొంచిన
 గామస్థులచే పాత్రవ్రాళ్ళు చేయించి గిరిధరుడు డాక్టరు
 బాబుతో యామెవక్షమున గ్రుచ్చబడిన బాకును తీసివేయ
 వలెనని నుడివెను. డాక్టరుబాబు బాకునూడదీసెను. మరు
 త్తణముననే లీలాకుమారి ప్రాణవాయువు లనంత వాయువులలో
 గలసిపోయెను.

అంతట గిరిధరుడు—అహా ! ఒక కాంతామణి కొఱకై జరిగినవి అయిదుహాత్యలా. గర్భనిర్భేదకముగా నున్నదేయని బల్కి నిశాశేషమంతయును వేగించి తెల్లవారినతోడనే యీ సంగతినంతయు పైయధికారుల కెఱిగించి యాశవములను జనరలు హాస్పిటలుకు పంపించెను.

పదియవ ప్రకరణము.

సమాప్తము

ఏవనితామణిమూలమున మనోహరసేనుడు, గంగా రాము భవానీసింగులు, రామనాథచటర్జీ, యానఫ్ ఖాను మరణించియుండిరో యారమణీమణి యాత్మహత్య గావించుకొని మరణించినది. ఎచ్చటినుండి రక్తవాహిని ప్రవహింప మొదలిడెనో యాస్థలము సమూలముగా ధ్వసముచేయబడినది. పత్రికలన్నియు లీలాకుమారియొక్క సంపూర్ణచారిత్రమును ప్రకటించినవి. జనులందఱును, “ఇంతటిసాహసముగల తరుణీమణిని మున్నెన్నడును గాంచియుండలే”దని ఆమెను గూర్చి ప్రశంసావాక్యముల బలుకసాగిరి—పలువురు గిరిధరుని బుద్ధి విశేషమును గూర్చి యధికముగా పొగడసాగిరి. కేశవలాలు గూడ గిరిధరుని బుద్ధివిశేషమునకు మనంబున నెక్కుడుగా

సంతసింగి యాతనివలన దనసంశయమును వాపుకొననెంచి యాతనిం గలసికొనియెను.

గిరిధరుడు కేశవలాలను గాంచినంతనే దయచేయుండని యొక యాసనముపై గూర్చుండనియమించి “ఏమివిశేషములు, ఇంక నేడు హాయిగా నెట్టిచింతయును లేక నిద్రపోవచ్చును గదా” యని బల్కెను. కేశవలాల దరహాసాంచితవదనుడై— “అగునగును కాని మహాశయా! నాకొక్కసందియముగలదు. తమరు యాసఫలము నెందుల కనుమానించితి 'రని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుఁ డిట్లు చెప్పసాగెను. “నేను బ్యాంకికిపోయి ఎల్ల రచేతను సంతకములను జేయించి ద్రవ్య మొసంగువాఁడాత డగుటచే నాతనిగలసికొని మాట్లాడిన నామె యాచోకీ దెలియునని తలంచి యట్లునర్పితిని. కాని యాతఁడు నాకు సరిగా సమాధానమిచ్చియుండలేదు. ఆకారణముచే నాతని ననుమానించితిని. నాటిసాయంకాల మాతనికొరకై యాఫీసున కేగితిని. కాని యాతఁ డచ్చటలేదు. అతని నివాసమును దెలిసికొని యచ్చటి కేగితిని. అతని నచ్చటినుండి వెంబడించి యాతఁ డేయింట జొచ్చెనో జూచితిని. ఏనవాయమక్కరలేకుండ లోని కేగుటకు వీలుగలుగునేమోయని చూచితిని గాని యవకాశమున్నట్లు గాన్పింపలేదు. అప్పుడు మీఁకై వార్తబంపితిని. పైగా మనమానాటిరాత్రి యాయింటివెనుకనున్న యాతనితో మాటలాడియుంటిమి. అతఁడు జెప్పిన వాక్యములు నాయనుమాన

మనకు ధ్యేయమేమి? అనంత ప్రాంతమును తమకే మెరుంగుచున్నావని వాటిని బట్టెను. కేశవలూలు “నక్క ముగా చూచిన మానాడు కొల దెమిజాగ్రతగా నాన్నయెడల నామెను బట్టుకొనుటకు విశ్వప్రయత్నము చేరినవలసియుండునుగాదా” యని బట్టెను. గిరిధరు డరిగిలకు సందేహములేదు. అమె యూహా దానమునువలె చూత్రాహమును విడచిపోయియుండును ఇంక నామెను బట్టుకొనుటయే దుర్లభముగను. అడుగ మరచితి శనివారమునాడు సా.భరికాల మైదుగంటలకు తమరు మాగృహమున కనుబడియు టి-గనా? ఎందులకు వచ్చియుండిరో” తోసికొనినెరిగిని.

“అప్పుడు మీరెక్కడనున్నారు?” అని కేశవలూలు ప్రశ్నించెను.

“మీరు మాగృహమును సమీపించుట కొక నూరు గజముల దూరమున నేను మిమ్ము జూచితి”నని గిరిధరు డనియెను.

“అప్పుడు మాట్లాడిరికా రేమి?”

“మాటలాడుటకు నేపాంతగమున నుండిని. అప్పుడు వీధియందు పలువురున్నారు. తగువాత మీరువచ్చిన పని దెలిసికొనవచ్చునని యూహకొంటిని.”

“అది యంత ముఖ్యమైనది కాదులెందు.”

“అనగా నీకేసునకు సంబంధించినది కాదా?”

“ఈ కేసు మీరొక్కమీద గంగారాముయొక్క నివాసము క్రిడపూరుని చెప్పి నది గలసికొని మాట దనిసికదని చెప్పియుండి జైల్లో ఉన్నాడు.”

“అవును.”

“ఆనాడతనిని గలసికొంటిని.”

“అతఁ డేమని చెప్పెను?”

“అతనికిని గంగారామునకును ముఖపరిచయము గలదట గంగారాము సర్వసాధారణముగా లీలాకుమారితోగలసి క్రిడపూరువద్దనుండి బొటానికల్ గార్డెన్సునకు వాహ్యార్థికై వచ్చుచుండువాడట. అది యే యాతని పరిచయ మాతనికి గలిగెనట.”

“క్రిడపూరు నివాసము గంగారాముతో జెప్పి యుండెనా?”

“శ్రీగు, తనచుగా నచ్చటికి వచ్చుచున్నట్లుచే నానడపుచుకొనియుండెనట అందున నాతఁడెల్లచుకొనియుండెనట.”

“అక్కడనే లీలాకుమారికి భవానీని గున్నేహము లభించియుండవచ్చును.”

“నేనును నట్లే తలంచుచున్నాను.”

ఇట్లు మాటలాడుకొనిన యనంతరము యునాడు న్యాయస్థానమున దాము వెల్లడింపవలసిన యంశములను గూర్చి చాలవఱకు మాటలాడుకొనిరి.

మరునాడు న్యాయస్థానమున నామెచరిత్రను త్రయము ప్రకటింపబడెను. న్యాయాధికారి గిరిధరుడు తనయభీష్టము ననుసరించి ప్రభుత్వమువారొసంగిన గడపులోననే యాలీలా కుమారిని బట్టుకొనినందుల కెక్కుడుగా నాతని నగ్గించెను. తదుపరి యాతడు గిరిధరలాయన కిట్లనియెను. “ఎందరెందరో పత్తేదారులు నోట్లనప్పినిగూర్చి పనిచేయుచున్నారు. కాని వారెవ్వరును యింతవఱకు కృతకృత్యులు కాలేదు తామిందు ప్రవేశించి యాద్రోహులనుగూడ దమ నూత్రబుద్ధితోఁ గని పెట్టి పట్టుకొనవలయును.” అనిబల్కి న్యాయాధికారి యాపన మునుండి లేచి యలహాబాదునుండి పోలీసువారుపంపిన రిపోర్టు నిట్లు చదివెను. “లీలాకుమారి ఈమె యొక భోగంపుచానచే పెంపబడియెను. పదునారవయేట నీమెకు రామానందచటర్జీ గారి ప్రాపకము లభించెను. వారిప్రాపకమున నీమె మూడు సంవత్సరము లుండెను. వారిప్రాపకములో నున్నను యీమె యిరువురు తగుమనుజాలను దనవంక కాకర్పించుకొని ధన సంపాదన మాచరించుచుండెడిది. వారిలో గంగారా మొకడు. గంగారా మీమెకై దనసర్వస్వమును వెచ్చించెననియే చెప్పవలయును. కట్టకడపట నీతఁడు తనకున్న మాన్యమును నాలుగువేలరూప్యములకు విక్రయించుకొని లీలాకుమారి నింటినుండి లేవదీసికొనిపోయెను. లీలాకుమారి మంచిజాణ, రిద్యావతి. ఎట్టివారలనైనను యిట్టే దనవంక కాకర్పించుకొను

చుండుటచే నీతడేదో వ్యాపారము చేయుచుండెనని తలగప
వలయునుగదా' యని జల్పెను.

సింధుడు లేచి గంగారాము యీ కలకత్తాపట్టణ
మున క. త దిన నాటిముగ్గయు నీతడు బైలీ అండ్ కో.
(Bailey & Co.) యీ షే[ప్రీ]గచుచేయుచుండెను. ఈతడు
కులీలను హెచ్చరించి నిరచేసిస్వాతమంగా పనిచేయించు
వాడగుటచే దీని గొలుసును హెచ్చరించి 60 రూపాయలకి
మేరపెట్టెనని చెప్పెను. ఇంతలో క కులీలను నితని
మును దు 50 రూప్యలు నెల దొరికించు చును నెలపు 6
మూలలో గూత ప్రియమని నిలుపుడు. దుగ్గగా పనిచేయించు
చుండటచే నెలపు 50 రూప్యములు దొరగి చుండెనని.
లేలాకుడు 6 కెప్పియగుగా నీ యు పనిచూపు శీమలేడు 2 నెల
లు నెలనుగికికొనియుండెను. ఆ కారణమువలన నీతడెవ్వడై
నదియు నెచ్చటపొచే మనసియు నిష్కర్షమున లేలియ
డయ్యెను.

ఈవృత్తాంతమంతయు పత్రికలలో ప్రచురింపబడియెను
ఈవృత్తలాలు ప్రజాకామ ఖగన గజనకునిచధించిన దృష్టుగాలు
కొగొబడియెననియు, నామె చూశ్రమత్వ గావించుకొనె
ననియు కనినంతనించి సింధులారునకు వేల రూప్యములను
పహుమానముగా నొనంగెను.

సమాప్తము.

